Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1684 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 25 septembrie 1954

Mlădițele noului

VIAȚA — spune marele scriitor sovietic Nicolai Ostrovschi — dă fiecărui om un dar imens, de nepreţuit: tinereţea plină de forţe, dorinţa şi năzuinţa de a învăţa şi lupta, plină de speranţe şi visuri". E bine să visezi despre viitor, despre mîine, despre viaţa şi munca ta. Noi ne chibzuim în amănunt bucuriile viitorului, le facem vad, le grăbim cursul. E o mare fericire să fii astăzi tînăr în patria noastră! E o mare fericire să te simţi stăpîn al pămîntului tău, al destinului tău, al viitorului tău. E minunat să-ţi poţi alege drumul în viaţă pe măsura aptitudinilor şi năzuinţelor tale. Asemenea perspective luminoase ce sînt larg deschise tinerei generaţii din patria noastră, asemenea perspective luminează şi tinereţea tovarăşilor noştri din celelalte ţări de democraţie populară. Noua orînduire socială şi de stat din ţările de democraţie populară asigură tineretului o tinereţe liberă şi fericită, posibilitatea de a învăţa şi de a-şi dezvolta aptitudinile şi talentele.

Noile condiţii de viaţă, grija puterii populare, a partidelor comuniste şi muncitoreşti pentru tînăra generaţie, patosul construirii socialismului, au dat naştere unui mare elan creator în rîndurile tineretului. O epocă nouă zămisleşte oameni noi. In clocotul şi-n avîntul construirii socialismului se ivesc şi se dezvoltă mlădiţele noilor trăsături morale ale tineretului: dragostea şi atitudinea socialistă faţă de muncă, setea de învăţătură, combativitatea, curajul, capacitatea de a învinge greutăţile, spiritul de sacrificiu pentru binele patriei.

Eroismul în muncă a devenit un fenomen de masă în rîndurile tinerilor constructori ai socialismului. Zilnic apar în ziare nume de tineri fruntaşi în producţie, eroi ai muncii. In întreaga Chină a devenit cunoscut numele tînărului strungar inovator Van Ţziu-lun. Sporind de şase ori randamentul maşinii printr-o inovaţie ingenioasă, el a îndeplinit patru norme anuale într-un singur an. Munca liberă, descătuşată din lanţurile exploatării a făcut din tineri simpli, eroi. Puţini dintre noi ştiau desigur că unul din cei mai buni tractorişti din Republica Cehoslovacă, tînărul erou al muncii Alois Scheiner are amîndouă picioarele retezate şi umblă cu proteze. Povestea lui Alois Scheiner — acest Meresiev cehoslovac — este povestea unui om care trăieşte într-o ţară unde munca este o chestiune de cinste, de glorie şi de eroism. Sub soarele vieţii noi, libere, creatoare, înfloresc cele mai frumoase calităţi ale tineretului: pasiunea pentru tot ce e nou şi înaintat, iniţiativele curajoase. Intr-o singură săptămînă, tinerii muncitori din R. P. Ungară au pornit 5 iniţiative privind economia la curent electric, îmbunătăţirea calităţii cărbunelui extras, mărirea producţiei de laminate, controlul calităţii produselor textile. Printre numeroasele scrisori care sosesc la redacţia ziarului nostru, rare sînt cazurile cînd nu se vorbeşte despre preocuparea tineretului din patria noastră pentru descoperirea şi însuşirea noului.

Piedicile există tocmai pentru a fi învinse. Vechiul trebuie învins şi răpus! — aceasta e deviza tinerilor inovatori. Ziarele bulgare au relatat deunăzi despre munca eroică a tinerilor de la uzinele metalurgice „Lenin" care, cu preţul unor eforturi mari, au asigurat în condiţii grele producţia continuă şi completă a uzinelor. Scriind toate acestea într-un reportaj ziarul „Narodna Mladej" a redat şi cuvintele simple ale unuia din tinerii metalurgişti Kiril Gălăbov: „Tocmai greutăţile ne atrag. Ce-i uşor pot şi babele să facă!" Voinţa de a învinge greutăţile, perseverenţa — iată trăsături care prind rădăcini adînci în conştiinţa tinerei generaţii de constructori ai socialismului. Tinerii pot fi întîlniţi acolo unde sînt mai multe greutăţi, unde sînt cele mai însemnate sectoare ale marelui front al construcţiei socialiste, unde se cer: deosebit de multă energie, credinţă nezdruncinată în succes, curaj şi entuziasm. Să luăm în mînă un ziar polonez de pildă, şi vom vedea că în Polonia populară tinerii figurează în cele mai bune brigăzi de la marile oţelării Nowa Huta, pe şantierele de şoc ale reconstrucţiei Varşoviei, la cele mai mari întreprinderi din Gdansc, Szczecin, Wroclaw, la construcţia hidrocentralei de la Iavaljno.

Acum cîteva săptămîni, ziarele ungare au anunţat că cinci tineri ingineri proiectanţi din R. P. Ungară au fost distinşi de către guvern şi premiaţi cu 100.000 forinţi pentru invenţia lor numită „Hidrofix". Cinci feţe tinere zîmbeau de pe clişeul şters de ziar, iar ştirea scurtă relata că „Hidrofixul" este un „aparat de copiat care poate fi montat la strung", că această invenţie este rezultatul unei munci pline de abnegaţie în decursul a cinci ani. De unde perseverenţa, hotărîrea, voinţa cu care cei cinci tineri ingineri au luptat şi au învins nenumăratel greutăţi? Ne-o spune în cuvinte minunate unul din cei 5 inovatori, tînărul inginer Bogdanyi Iozsef: „Cînd ştii că tot ce construieşti serveşte poporului tău, nu se poate să dai înapoi în faţa dificultăţilor şi dacă vrei cu adevărat să faci un lucru folositor poporului tău îţi atingi cu siguranţă scopul". Să fie folositori patriei, poporului — iată gîndul, iată voinţa tinerilor constructori ai socialismului. Ziarul tineretului albanez „Rinia" a publicat scrisoarea unei tinere absolvente a facultăţii agrotehnice. Ea spune: „Vreau ca împreună cu cooperatorii să creăm vii ca în Uniunea Sovietică. Acesta e scopul meu în viaţă, să muncesc ca ţărănimea noastră muncitoare să aibă o viaţă mai îmbelşugată şi mai civilizată, să muncesc pentru înflorirea patriei noastre".

Sînt nenumărate exemplele care ne arată că în lupta pentru construirea vieţii noi se naşte un tineret nou. In fruntea tinerilor se află uniunile de tineret care educă tînăra generaţie în spiritul moralei comuniste. Sub conducerea partidelor comuniste şi muncitoreşti, tînăra gardă a constructorilor vieţii noi din ţările de democraţie populară luptă cu abnegaţie pentru socialism, pentru pace. Tinerii din ţările de democraţie populară iau exemplu de la avangarda tineretului întregii lumi — tînăra generaţie a Uniunii Sovietice. A semăna cu tinerii sovietici — aceasta este năzuinţa cea mai fierbinte a tineretului din ţările de democraţie populară. In cartea de impresii a muzeului „Nicolai Ostrovschi" se află şi următoarele rînduri scrise de un tînăr chinez: „Pavel Corciaghin! Tu dai tineretului chinez forţă nesecată şi curaj, tu ne ajuţi să învingem toate greutăţile şi pe toţi duşmanii... Asemeni ţie noi toţi vrem să trăim viaţa în aşa fel încît să nu ne pară rău de ea, astfel încît toate forţele noastre să fie dedicate celui mai minunat ţel al omenirii — lupta pentru eliberarea omului, pentru comunism".

V. I. LENIN

OPERE VOLUMUL 7

Prefaţă

Volumul al şaptelea cuprinde lucrările scrise de V. I. Lenin în perioada septembrie 1903 — decembrie 1904.

In acest volum intră cartea „Un pas înainte, doi paşi înapoi", care a constituit pregătirea organizatorică a partidului bolşevic.

O parte însemnată a lucrărilor publicate în acest volum — „Relatare despre Congresul al II-lea al P.M.S.D.R.", articolul „Un pas înainte, doi paşi înapoi". „Răspunsul lui N. Lenin către Roza Luxemburg", cuvîntările şi rezoluţiile la Congresul Ligii din străinătate a social-democraţiei revoluţionare ruse şi la şedinţele Consiliului partidului, proiectul apelului „Către partid", broşura „Campania zemstvelor şi planul Iskrei" — sînt îndreptate împotriva oportunismului organizatoric şi tactic al menşevicilor şi împotriva acţiunilor lor scizioniste.

Scrisorile publicate în volumul de faţă — „Scrisoare către membrii C.C.", „Către cinci membri ai Comitetului Central", „Scrisoare către agenţii C.C. şi membrii comitetelor P.M.S.D.R. care s-au pronunţat pentru majoritatea Congresului al II-lea al partidului", „Scrisoare către Glebov (V. A. Noskov)" — arată lupta lui Lenin împotriva împăciuitorismului.

Lucrările: „Ce urmărim noi?" „Către partid", „Scrisoare către tovarăşi", „Inştiinţare despre formarea Comitetului de Organizare şi despre convocarea Congresului al III-lea ordinar al Partidului muncitoresc social-democrat din Rusia" scot la iveală conducerea de către Lenin a pregătirii Congresului al III-lea al P.M.S.D.R., a organizării Biroului Comitetelor Majorităţii şi a ziarului bolşevic „Vpered".

Pentru prima oară au fost incluse în Operele lui Lenin următoarele documente, care se publică în volumul de faţă: „Declaraţie în legătură cu raportul lui Martov", scrisoarea „Către redacţia O. C. al P.M.S.D.R." cu privire la plecarea lui Lenin din redacţia „Iskrei", proiectul de rezoluţie cu privire la convocarea Congresului al III-lea al partidului şi cea de a IV-a cuvîntare a lui Lenin cu privire la editarea literaturii de partid, rostită în şedinţa Consiliului partidului, precum şi „Inştiinţare cu privire la constituirea Biroului Comitetelor Majorităţii".

Din poşta de eri

BUCUREŞTI 24 SEP 54 CASA SCÎNTEII

Plină de roade este activitatea pe care o desfăşoară cooperativele din raionul Rădăuţi, în munca de achiziţionări şi contractări. Bunăoară planul de achiziţii pe luna august a fost îndeplinit în următoarele proporţii: la porumb 505 la sută, la cartofi 311 la sută, la roşii 185 la sută, la legume diferite 270 la sută.

La fructe de pădure, planul de achiziţii a fost îndeplinit în proporţie de 203 la sută.

Pe luna august planul de achiziţii pentru laptele de vacă a fost îndeplinit în proporţie de 285 la sută, iar pentru laptele de oaie — de 557 la sută.

Planul de contractări a fost în cea mai mare parte îndeplinit. De pildă la porcine a fost îndeplinit în proporţie de 475 la sută iar la lapte de vacă planul a fost realizat în proporţie de 200 la sută.

Cele mai frumoase depăşiri în această lună au fost obţinute de cooperativele din comunele Siret, Dorneşti şi Grămeşti.

Corespondent,
S. SONTAG

Chiaburi sabotori demascaţi

In comuna Plopu, regiunea Galaţi, ţăranii muncitori cu gospodărie individuală, îndrumaţi de organizaţia de bază P.M.R., de sfatul popular comunal şi luînd pildă de la gospodăriile colective „Drum Nou" şi „Vasile Roaită" au făcut temeinice pregătiri în vederea însămînţărilor de toamnă.

Datorită învăţăturilor căpătate la cercul agrotehnic, cît şi la conferinţele ţinute duminica în cadrul căminului cultural şi cunoscînd din anii precedenţi ce rol de seamă joacă îngrăşămintele naturale în obţinerea unei recolte bogate, ţăranii au cărat pe ogoarele lor peste 30 de vagoane de gunoi. Odată terminată această muncă, ei au pornit să facă arătură adîncă de toamnă. Printre cei dintîi care au dat dovadă de o largă înţelegere a regulilor minime agrotehnice au fost tovarăşii Dumitru N. Lipan, deputat în sfatul popular comunal şi utemistul Pîrlog Cantemir. Din cele 287 ha. planificate să fie însămînţate, au fost arate pînă acum 220 ha.

Ceea ce în Plopu a constituit o problemă foarte dificilă a fost aceea a procurării griului de sămînţă, deoarece gerurile năprasnice din iarnă şi lipsa zăpezii au compromis recolta de anul trecut. In direcţia aceasta, organizaţia de partid, organizaţia U.T.M. şi sfatul popular au avut de luptat din greu cu mentalitatea unora dintre ţărani care, influenţaţi de zvonurile perfide ale duşmanului de clasă, nu făceau aproape nimic ca să-şi procure sămînţa necesară. Indemnurile pe care le primeau ţăranii la conferinţele de la căminul cultural prindeau prea puţin. Atunci comuniştii împreună cu utemiştii şi deputaţii comunali au luat hotărîrea de a porni pe teren, din casă în casă, unde au discutat cu sătenii, sfătuindu-i să facă schimb de cereale între ei: cei care au grîu rămas din anul trecut să dea celor lipsiţi şi să primească în schimb, după înţelegere, alte cereale.

Roadele n-au întîrziat să se arate. Astfel, tovarăşul Trufaşu Nicolae, colectivist, a dat din hambarul său ţăranului muncitor cu gospodărie individuală Sava O. Nicolaie 250 kg. grîu, primind în schimb o cantitate egală de porumb. Exemplul acesta a fost urmat şi de alţi tovarăşi. Chiaburii au încercat însă să încurce lucrurile. Ei şi-au ascuns grînele în cotloane întunecoase şi-au început să se văicărească prin tot locul că n-au sămînţă. Ei încercau să facă agitaţie printre ţărani şi să semene neîncredere faţă de stat. Diferite zvonuri au prins să circule tot mai des printre ţărani. Dar comuniştii, cunoscînd rădăcinile răului, nu s-au lăsat înşelaţi. Tovarăşul Lepădatu Mihalache, secretar al organizaţiei de bază P.M.R., tovarăşul Ştefan Constantin, preşedintele sfatului popular şi utemistul Tănase Constantin, secretar al sfatului, au demascat în faţa ţăranilor muncitori uneltirile veninoase ale chiaburilor. Ei au descoperit la chiaburoaica Bărbuceanu Maria o cantitate de 1.700 kg. grîu, dosită într-un hambar căptuşit cu tablă, peste care fusese clădită, din vara trecută o şură de paie uriaşă.

Fapta aceasta, odată pusă în lumină, a deschis ochii multora dintre ţăranii cu gospodărie individuală. Indignaţi, ei au cerut ca toţi chiaburii să fie obligaţi să scoată grînele pe care le-au ascuns, să le condiţioneze şi să înceapă numaidecît însămînţarea.

De unde pînă atunci unii ţărani muncitori aşteptau cu mîinile în buzunare să le pice sămînţa în bătătură, au pornit acum să şi-o procure singuri. In momentul de faţă 50 la sută din gospodăriile individuale au grîu de sămînţă. Cantitatea totală se cifrează la aproape 36.000 kg. In acelaşi timp, forurile conducătoare ale regiunii au luat măsuri ca ţăranii care nu pot să-şi procure sămînţă din altă parte, să facă schimb de cereale cu silozurile.

Cu ajutorul statului şi luptînd necontenit împotriva uneltirilor chiabureşti, ţăranii muncitori din comuna Plopu îşi vor aduce contribuţia la rezolvarea cu succes a sarcinilor mari ce le stau în faţă în campania de însămînţări.

FANUŞ NEAGU

Comunicatul sovieto-romîn

privind predarea către Republica Populară Romînă a cotei de participaţie sovietice în societăţile mixte sovieto-romîne

La terminarea celui de al doilea război mondial, pe baza înţelegerii între Guvernele U.R.S.S. şi Romîniei, au fost create pe baze paritare societăţi mixte sovieto-romîne într-o serie de ramuri ale economiei naţionale a Romîniei. Crearea acestor societăţi a avut scopul să contribuie la refacerea şi dezvoltarea economiei Romîniei, care a suferit pierderi mari în urma ocupaţiei germano-fasciste a ţării.

In perioada activităţii societăţilor, ambele părţi au făcut importante investiţii în întreprinderile acestor societăţi. Uniunea Sovietică şi-a realizat aporturile în aceste societăţi, mai ales prin livrări de utilaj modern şi de materiale necesare pentru desfăşurarea activităţii întreprinderilor acestor societăţi. Partea Sovietică a acordat de asemenea societăţilor ajutor tehnic prin predarea de documentaţii tehnice, prin trimiterea de specialişti, prin întocmirea de proiecte de construcţie şi reconstrucţie a întreprinderilor şi prin participarea la pregătirea cadrelor calificate dintre cetăţenii romîni.

Ca rezultat al investiţiilor făcute şi al înfăptuirii măsurilor convenite între părţi, a crescut considerabil capacitatea şi nivelul tehnic al întreprinderilor societăţilor, ceea ce a permis mărirea corespunzătoare a producţiei, precum şi însuşirea fabricării unor noi produse care înainte nu se fabricau în Romînia. Paralel cu aceasta a fost acordată o deosebită atenţie îmbunătăţirii condiţiilor social-culturale şi de locuit a muncitorilor şi funcţionarilor societăţilor.

Activitatea rodnică a societăţilor menţionate a avut un rol pozitiv în refacerea şi dezvoltarea economiei naţionale a Republicii Populare Romîne şi a pregătit condiţiile pentru trecerea conducerii întreprinderilor societăţilor în mîinile organizaţiilor de stat din Romînia.

Astfel, societăţile mixte sovieto-romîne au îndeplinit sarcinile care le-au fost trasate şi în legătură cu aceasta Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste şi Guvernul Republicii Populare Romîne au examinat problema acestor societăţi şi au convenit asupra predării către Republica Populară Romînă a părţii de participaţie sovietică din douăsprezece societăţi.

In consecinţă, la 31 martie şi la 18 septembrie 1954, au fost semnate la Moscova Acordurile privind vînzarea şi predarea către Republica Populară Romînă a părţii de participaţie sovietice din societăţile mixte sovieto-romîne: „Sovrommetal", „Sovromcărbune", „Sovromtransport", „Sovrom-utilaj-petrolifer", „Sovromnaval", „Sovromtractor", „Sovromchim", „Sovromgaz", „Sovromlemn", „Sovrom-construcţia", „Sovrombanc" şi „Tars" (societate de aviaţie civilă).

Acordurile prevăd că valoarea părţii de participaţie sovietice din societăţile menţionate, care este predată Romîniei, va fi achitată de către Partea Romînă în condiţii avantajoase, în rate eşalonate pe o serie de ani.

Aceste Acorduri, rezultat al relaţiilor de prietenie între U.R.S.S. şi Republica Populară Romînă, vor sluji la întărirea continuă a prieteniei şi colaborării între ambele ţări.

Acordul din 18 septembrie a.c. a fost semnat din Partea Sovietică de către Ministrul Comerţului Exterior, I. G. Kabanov, din Partea Romînă de către Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, M. Constantinescu.

10 ZILE DE INTRECERE

In întîmpinarea Congresului partidului şi a zilei de 7 noembrie

La redacţia noastră sosesc zilnic numeroase veşti care vorbesc despre entuziasmul cu care oamenii muncii din fabrici, uzine, exploatări forestiere, răspund chemării la întrecere lansată de colectivul de întreprinderi din regiunea Stalin. In aceste scrisori, muncitori, tehnicieni şi ingineri, îşi manifestă dorinţa fierbinte de a întîmpina Congresul Partidului şi ziua de 7 Noiembrie cu noi succese pe drumul construirii socialismului, al ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Creşterea producţiei şi productivităţii muncii, reducerea preţului de cost, îmbunătăţirea continuă a calităţii produselor constituie principalele obiective pentru atingerea cărora se simte mobilizat întregul popor.

De la apariţia chemării la întrecere au trecut numai 10 zile. Succesele în muncă obţinute pînă acum în întrecerea socialistă în cinstea Congresului al II-lea al Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie constituie un viu îndemn spre noi şi noi victorii. Despre unele din aceste succese vorbesc ştirile de mai jos.

Veştile care ne sosesc, vorbesc de asemenea despre extinderea iniţiativei în vederea realizării de economii echivalente cu preţul de cost al unor importante produse finite; despre noile succese ale posturilor utemiste de control, ca şi despre înfiinţarea de noi secţii ale tineretului, producătoare de bunuri de larg consum. In acţiunea pentru obţinerea de economii, tinerii reduc consumul de metale la fiecare fabricat, descoperă mereu noi şi preţioase izvoare de rezerve interne.

In lupta pentru îndeplinirea angajamentelor luate se ridică noi fruntaşi ai întrecerii socialiste a căror exemplu constituie o manifestare înflăcărată a ataşamentului tinerilor muncitori faţă de iubitul nostru partid.

De la sute de metri adîncime

Harnicii mineri de la întreprinderea carboniferă „1 Mai"-Caransebeş depun multă străduinţă pentru a întîmpina cu noi succese în producţie Congresul Partidului şi ziua de 7 Noiembrie.

In zilele ce au urmat chemării lansată de întreprinderile din regiunea Stalin, tinerii mineri răspund prin fapte.

Brigada utemistă condusă de tînărul Valsan Ion executînd lucrările de pregătire a reuşit ca încă de la 1 septembrie să-şi depăşească zilnic sarcinile de plan cu 26 la sută. „Secretul" acestei realizări este simplu: organizarea locului de muncă, folosirea din plin a orelor de lucru.

Utemistul Bengoi Constantin a luat-o înaintea tînărului Wolf Pavel. Cele 56 de procente cu cît şi-a depăşit norma în cele cîteva zile, sînt roadele muncii sale avîntate. Intrecerea continuă.

La întreprinderea carboniferă „1 Mai"-Caransebeş, lupta tinerilor mineri în vederea întîmpinării cu cinste a Congresului Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie se bucură şi de sprijinul tineretului din sectoarele anexe. Astfel tinerii vagonetari Keleti Iosif şi şeful schimbului, utemistul Dumitru Cozorel, depun toată străduinţa pentru a pune la dispoziţia tinerilor mineri cît mai multe vagonete goale.

Corespondent
P. SUMANDAN

Au plecat comenzile

Intensificînd întrecerea socialistă, muncitorii secţiei de bunuri de larg consum a întreprinderii „Independenţa" Sibiu — continuă să obţină rezultate tot mai însemnate.

Din evidenţa secţiei vînzări a uzinei, poţi afla că numai în ultimul timp au fost livrate către O.C.L. şi U.R.C.D., printre alte produse, 22.940 lacăte, 501 maşini manuale pentru bătut porumb, 173 maşini de tocat sfeclă, 63 tocătoare de furaje cu două roţi, 139 teascuri de vin, 193 batoze „Olimpia" pentru bătut porumb, sute de cărucioare de transport manuale şi altele. De asemenea au fost confecţionate şi livrate cooperativei „Higiena" Sibiu 60 de brice.

Calendarul FRUNTAŞILOR

La uzina „1 Mai"-Ploeşti tinerii participă cu tot entuziasmul alături de vîrstnici la întrecerea socialistă. Multe brigăzi utemiste, luîndu-se la întrecere cu timpul, dau produse în contul anilor viitori.

- **MARTIE 1956** este data în contul căreia lucrează acum brigada de tineret condusă de tînărul Enaru Petre.
- In contul lunii **OCTOMBRIE 1956** dau acum produse brigăzile conduse de tinerii Sala Gheorghe şi Lungu Elena. Cele 56 şi respectiv 50 de procente cu care îşi depăşesc zilnic sarcinile de plan i-au ajutat pe tinerii noştri să treacă pragul acestei date.
- Brigada condusă de utemistul Rotaru Ilie a rupt zilele acestea din calendarul ei ultimele file ale lunii **AUGUST 1957**.
- **AUGUST 1958** arată calendarul de producţie al tinerilor din brigada condusă de Vîlsăncu Dumitru.

IN CÎTEVA CUVINTE

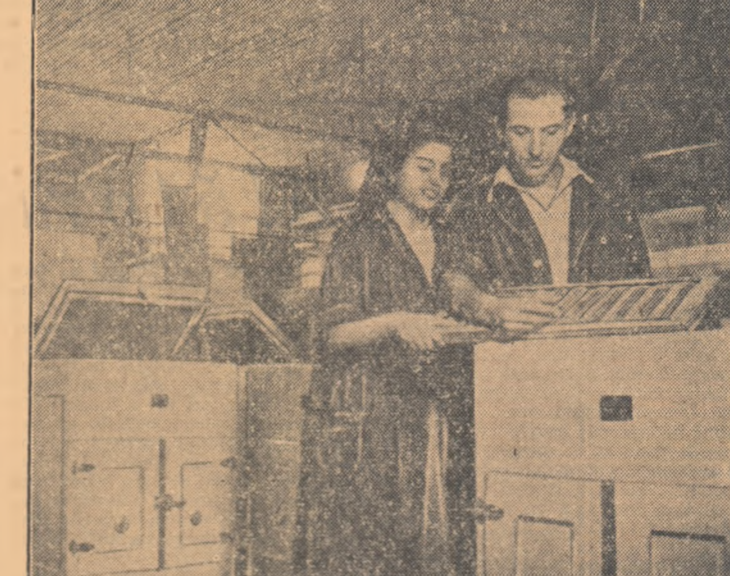
- *Planul zilei de 20 septembrie a fost realizat în bazinul carbonifer Şorecani în proporţie de 105,02 la sută.*

La mina nr. 2 planul a fost realizat în proporţie de 119,9 la sută, iar la mina nr. 3 în proporţie de 124,28 la sută.

Minerul fruntaş al întrecerii socialiste Valer Vac de la mina nr. 2. realizează zilnic aproape două norme, Pop Ion Bîrca de la mina nr. 4 îşi depăşeşte zilnic norma cu peste 50 la sută.

- *La Fabrica de bumbac din Timişoara, tinerele ţesătoare din brigada condusă de tovarăşul Lombachie Matei şi-au îndeplinit planul în primele zile ale întrecerii cu 110 la sută depăşindu-şi angajamentul luat.*

- *Brigada de economii de la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie" din Capitală, condusă de fruntaşul în întrecerea socialistă Grigore Peterman, a realizat zilele acestea prin folosirea rezervelor interne la construirea arcurilor, o economie în valoare de 15.000 lei.*

Brigada utemistă nr. 3 din secţia bunuri de larg consum a uzinelor „Clement Gottwald" din Capitală şi-a luat angajamentul să realizeze 75 răcitoare cu 5 zile înainte de termen, şi să dea peste plan alte 10 răcitoare.

In fotografie: utemiştii Popescu Elisabeta şi Condruţ Victor din această brigadă verificînd cu atenţie răcitoarele lucrate.

Contribuţia postului de control

Alături de toţi oamenii muncii din patria noastră şi tinerii muncitori de la I.F.I.L. Măneciu întîmpină cu noi realizări Congresul al II-lea al Partidului şi cea de a 37-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

Cu cîtva timp înainte în secţia de valorificare a deşeurilor existau o serie de deficienţe care împiedicau buna desfăşurare a activităţii. Cele două posturi utemiste de control şi-au dat din plin partea lor de contribuţie la remedierea lipsurilor.

Chemarea la întrecere a colectivului de întreprinderi din regiunea Stalin a făcut ca tineretul din întreprinderea noastră să se avînte cu şi mai mult curaj în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan.

Roadele unei munci susţinute nu au întîrziat să se facă cunoscute. Brigada utemistă de la „gaterul tineretului" condusă de tînărul Pasăre Ion a reuşit să-şi depăşească sarcinile de plan zilnice cu 18 la sută. Succesele tinerilor gaterişti se datoresc în mare parte îngrijirii locului de muncă şi folosirii din plin a timpului de lucru. Tinerii din secţia nr. 1 de valorificare a deşeurilor urmînd pilda brigăzii condusă de utemistul Pasăre Ion au reuşit să obţină zilnic depăşiri ale sarcinilor de plan, în proporţie de 20—25 la sută.

Tineretul de la întreprinderea I.F.I.L. Măneciu este hotărît să intensifice întrecerea socialistă pentru a da celor ce muncesc tot mai multe produse.

Corespondent
C. MOHOIANU

Preparate pentru iarnă

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru).

Muncitorii întreprinderii de produse locale „I. C. Frimu" din Orăştie produc tot mai numeroase bunuri de larg consum şi materiale de construcţii. Zilele acestea ei au terminat cele 500.000 bucăţi sticlă solzi şi cărămidă presată. Colectivul de tîmplărie a fabricat 48 birouri, 150 mese, 400 taburete, 10 paturi pentru copii.

S-au confecţionat din nuiele diferite împletituri ca: mese şi fotolii de grădină, valize, coşuri de zarzavat şi multe altele.

In sectorul alimentar pentru aprovizionarea de iarnă a populaţiei s-au produs 27 tone preparate, 2 tone legume murate şi alte produse.

O importanţă deosebită o dau muncitorii acestei întreprinderi preparării şi conservării fructelor de pădure (mure, smeură şi altele) care sînt colectate din pădurile apropiate.

Pînă la sfîrşitul lunii ei vor fabrica 25.000 kg. sirop din fructe de pădure.

Stofă pentru 542 costume peste plan

Colectivul de muncitori, tehnicieni şi ingineri de la fabrica de postav „Libertatea"-Sibiu munceşte cu însufleţire pentru a traduce în fapte angajamentele luate. Astfel, numai în 3 zile de întrecere fabrica a dat peste plan 1628 m.p. stofă de lînă, iar filaturile au dat peste plan 345 kg. fire de lînă, echivalînd cu 650 m. l. ţesături. S-a pus de asemenea în fabricaţie un nou model de costum bărbătesc de lînă. Calitatea produselor a fost îmbunătăţită cu 5 la sută. O importantă contribuţie în îndeplinirea planului şi a angajamentelor luate au adus-o utemista Kleer Renata, care dă zilnic peste plan 2—3 kg. fire şi utemista Precup Silvia, care produce zilnic peste plan 3—4 kg. fire. In secţia filatura cardată, utemistele Mija Lucreţia şi Viţan Maria dau zilnic peste plan 2—3 kg. fire.

In secţia ţesătorie, utemistele Păuşan Reghina, Banciu Ana şi L. Renata dau zilnic peste plan 38 metri stofă.

In pregătirea ţesătoriei, utemistele Barac Maria şi Constantinescu Viorica dau zilnic peste plan 2—3 kg. fire.

La secţia apretură, utemistele Faur Maria, Fuss Ana şi Kovacs Margareta îşi depăşesc zilnic norma cu 130 la sută.

Corespondent
BUNESCU IOAN

Ştefan Iureş

Dormea în noi putere fără moarte

Cine-ar putea — scrutînd prin ceaţa vremii
Şi pe sub coaja globului săpînd —
Să afle-n cîte sute de milenii
S-a zămislit ţiţeiul sub pămînt?

Adînc, în geologicele straturi,
Strivită, -năbuşită-n fel şi chip
Sub tot mai mult adăugite caturi
De humă, de argilă şi nisip,
Se făurea-n imensa apăsare
Puterea năzdrăvană din ţiţei.
Dormea în mîlul negru, fără zare,
Izvorul viitoarelor scîntei.
Cum sta ascuns şi neştiut de nime,
De grele roci împins trufaş în jos, —
De-acolo a ţîşnit, din adîncime,
Atunci cînd cel dintîi sondor l-a scos...

Cine-ar putea — scrutînd prin ceaţa vremii
Sub pietrele istoriei săpînd —
Să spună cîte veacuri şi milenii
Am fost precum ţiţeiul sub pămînt?

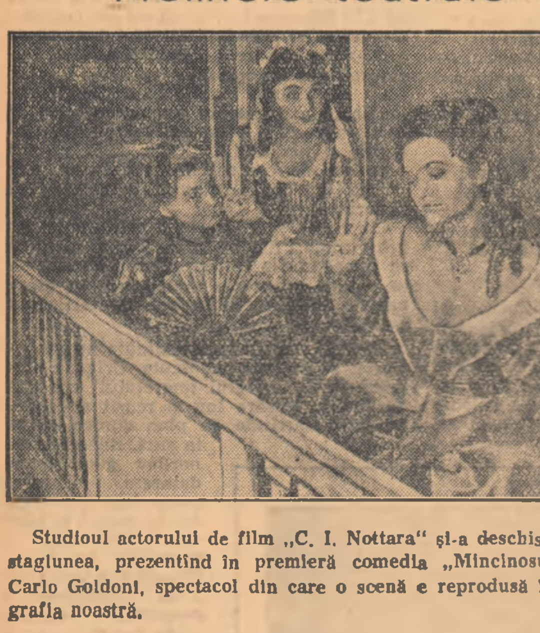
Dormea în noi putere fără moarte.
Deplinul har de-a scoate darnic rod,
De-a cîrmui, de a sorbi din carte
Şi de-a desprinde aurul din glod,
Şi de-a struni fierbinte viers din liră,
Şi de-a-l simţi cu vrajă în auz...

...Pe-acestea toate, toate le strivîră
Izbelişti crude, domnii timpi şi cruzi.
Deasupra noastră — secole de clacă,
De „săru-mîna", de amarnic jaf,
Deasupra noastră — munţi de piatră seacă.
Şi, lăfăit sus, praful. Muced praf.

Şi totuşi, sub atîtea straturi grele,
Sub scoarţa groasă-a sutelor de ani,
Frînturi de soare, licăriri de stele,
Trăiau în muncitori şi în ţărani.

Azi au erupt! Nu singure. Nu lesne.
Partidul a săpat, sfredelitor,
Tăind în rocă dură, printre bezne...
Slăvit să fie marele sondor!

Premiere teatrale

Studioul actorului de film „C. I. Nottara" şi-a deschis recent stagiunea, prezentînd în premieră comedia „Mincinosul" de Carlo Goldoni, spectacol din care o scenă e reprodusă în fotografia noastră.

OPERE INSPIRATE DIN TRECUTUL DE LUPTĂ AL PARTIDULUI

Oratoriul „Scînteia eliberării" de Ovidiu Varga

Trecutul glorios de luptă al partidului nostru este unul din izvoarele de inspiraţie pentru creatorii din ţara noastră. Astfel compozitorul Ovidiu Varga, care prin cîntecele sale de masă s-a făcut cunoscut şi iubit în rîndurile oamenilor muncii, a compus în cinstea celei de a X-a aniversări a eliberării patriei noastre oratoriul „Scînteia eliberării" pentru solişti, cor şi orchestră, lucrare de mare forţă dramatică.

Inainte de a trece la prezentarea acestei compoziţii, să explicăm în cîteva cuvinte, ce se înţelege printr-un oratoriu. Oratoriul este o lucrare muzicală de proporţii mari, cu caracter dramatic şi epic, bazată pe un text literar. Alternare între părţi solistice şi corale acompaniate de orchestră, oratoriul are drept element principal corul.

Oratoriul compozitorului Ovidiu Varga „Scînteia eliberării" compus după versurile „Baladei tovarăşului care a căzut împărţind „Scînteia" în ilegalitate", de Victor Tulbure, este alcătuit din cinci părţi.

Avînd ca motto *„Peste jug şi moarte braţul nostru creşte"*, prima parte redă imaginea luptei pline de abnegaţie a comuniştilor în ilegalitate, care răspîndeau în mase cuvîntul partidului, ziarul „Scînteia". După o introducere de orchestră, în care apare la instrumentele de alamă un motiv viguros, ca o chemare la luptă — motiv care în desfăşurarea lucrării joacă un rol important prin reapariţia lui în diferite momente — intervine corul intonînd o melodie sobră, plină de expresivitate, sugerînd în mod plastic chipul luptătorului revoluţionar comunist, care păşeşte neînfricat spre crîncene lupte. Treptat, intensitatea muzicii creşte, ea devine mai agitată, mai dinamică. Deodată se aude o voce din popor (partida altistelor din cor) care întreabă: *„Om, tu cu straiul sărac / ce ascunzi sub haină?"* Iar o a doua şi a treia voce din popor (tenorii şi apoi başii) răspund: *„Tu, parcă ai duce un steag! / Tu parcă ai duce o taină!"* Intrarea vocii a patra (sopranele) încheie impresionant acest episod: *„Dar ce bucurii / fruntea ta luminează?"*

Printr-o melodie cu caracter de marş revoluţionar, comunistul ilegalist, „omul cu straiul sărac" dă răspunsul său hotărît: *„Scumpe hîrtii / strîng duc sub veştminte. / Înveşmîntate-s / şi slove făclii. / Scrise-s cu sînge / roşii manifeste, / Noi vom învinge / beznele aceste!"*. Acest răspuns plin de elan, preluat apoi de cor, a cărui forţă se amplifică odată cu a orchestrei, încununează prima parte a oratoriului într-un final în care compozitorul a reuşit pe deplin să redea puternica unitate dintre partid şi popor. Melodia transmite nemijlocit conţinutul mobilizator, optimist al versurilor.

Partea a doua a lucrării, avînd ca motto cuvintele: *„De pe front se-ntoarce ţara pe brancarde"* evocă sugestiv tabloul mizeriei în care era condamnat să trăiască poporul muncitor sub jugul capitalist, în timp ce boierii se lăfăiau în averi, vînzînd ţara la mezat exploatatorilor străini şi ducînd războaie nedrepte pe spinarea celor asupriţi.

De la început, prin melodia tristă, apăsătoare, expusă de oboi pe un fond orchestral, compozitorul reuşeşte să ne introducă în atmosferă. Mama (solo mezzo-soprană) începe cîntecul ei plin de durere:

„...Mume au, de chinuri, / ochi uscaţi ca iarba / strîng copii la sînuri / şi li-i stearpă hrana: / Foamea în pridvoare / scheaună şi urlă..."

Brusc, acest plînset este întrerupt, printr-un moment de tensiune: *„Clopot! Clopot! / Bat a sărbătoare / clopote în turle /* — intonează corul bărbătesc — *căci se duc boierii / ca să se închine / „spre-nălţarea ţării / şi al ţării bine"!!* Aceste strigăte de revoltă şi ură, pline de amară şi ascuţită ironie, intervin ca un trăsnet, pentru a alterna în continuare cu melodia tristă în care o mamă îşi spune suferinţa şi necazurile! — simbol al durerii întregului popor.

În această parte, compozitorul a reuşit să zugrăvească în mod viu mocirla regimului burghezo-moşieresc, opunînd în desfăşurarea oratoriului cîntecul de jale şi ură al mamei, motivului care marchează imaginea sinistră a cortegiului boieresc, îndreptîndu-se spre biserică pentru a se ruga. Trebuie remarcat aici meritul compozitorului, de a fi reuşit să imprime acestei părţi un caracter de mare tensiune dramatică, capabil să emoţioneze adînc pe ascultători.

Cea de a treia parte a oratoriului, avînd motto-ul: *„Ia-o şi-o citeşte, dă-o mai departe / Vin soldaţii roşii, ţara să ne-o scape"*, ne înfăţişează atmosfera de luptă din ilegalitate, cînd comuniştii, neprecupeţind nici un efort, au dus cuvîntul partidului în rîndurile celor mulţi, chemînd pe toţi cei exploataţi la lupta decisivă. Şi această parte începe cu o scurtă introducere de orchestră plină de frămîntare şi dinamism, în care apare din nou motivul din introducerea primei părţi.

După acest scurt pasaj introductiv, corul mut intonează o melodie de marş sugerînd parcă hotărîrea şi avîntul maselor care sub conducerea partidului pornesc să-şi facă dreptate. Comunistul ilegalist (solo bariton) îşi începe cîntarea plină de elan, iar corul, care în pasajele următoare apare ca o expresie a voinţei poporului, îl însufleţeşte. Se remarcă aci din nou priceperea cu care compozitorul foloseşte corul. Printr-un fugato coral (intrarea vocilor pe rînd) ni se dezvăluie foarte expresiv amploarea şi forţa agitaţiei desfăşurate de comunişti pentru ca slovele Scînteii ilegale, care chemau la luptă împotriva asupririi şi nedreptăţii, să ajungă cît mai repede şi sigur în mîna muncitorilor.

Atmosferei pline de încordare, caracteristice acţiunii curajoase de răspîndire în cruntă ilegalitate a ideilor partidului, i se alătură la sfîrşit o nouă imagine: aceea a oamenilor muncii trudiţi, care venind seara acasă, sorb lumină şi învăţătură, citind în taină ziarul partidului.

Partea care urmează, avînd motto-ul *„Noapte, unde-l duci între santinele"* ne înfăţişează pe comunistul ilegalist, căzut în ghiarele siguranţei şi supus interogatoriului. In acest fragment, compozitorul, folosind cu deosebită măcestrie aparatul vocal şi orchestral, a ştiut să zugrăvească în culori puternice atmosfera de teroare de la siguranţă, de ameninţare crescîndă a vieţii luptătorului comunist (realizată prin repetarea obsedantă a cuvîntului „Spune!" de către judecători — grup de tenori — şi prin insistenţele procurorului — solo-bas — care încearcă să stoarcă un cuvînt măcar din gura celui interogat). Scena culminează în momentul cînd plin de fermitate, comunistul începe să vorbească, cuvintele sale fiind ca nişte lovituri de bice peste obrazul judecătorilor şi al procurorului:

„Libertatea nu se / cumpără nici vinde! / Ni-i partidul viaţa. / Drumul ni-i partidul. / Răsăritul roşu / dărîma-va zidul...". Corul reia cu avînt aceste cuvinte, sporindu-le forţa artistică. In această parte îndeosebi, Ovidiu Varga a izbutit cu ajutorul unor imagini muzicale expresive, vii, să creeze momente de mare forţă evocatoare.

Oratoriul „Scînteia eliberării" se încheie cu un epilog deschizător de perspective mărețe, care are ca motto cuvintele: *„Ochi străpunşi de plumb / ei vedeau departe..."* Este tabloul tragic al luptătorului ucis de călăi pentru convingerile sale, tablou mobilizator însă, îndemnînd la acţiune pentru cucerirea unui viitor luminos.

Lucrarea se încheie prin intonarea, de către cor, a unui imn măreţ şi mobilizator, în care poporul muncitor îşi cîntă bucuriile, slăvind partidul lui drag.

Prin acest oratoriu, compozitorul Ovidiu Varga a izbutit să creeze o operă valoroasă, în care există o unitate organică între părţile componente, multă tensiune dramatică, melodii conturate şi expresive, o tratare corală şi orchestrală reuşită, care împreună redau foarte viu conţinutul lucrării. Oratoriul „Scînteia eliberării" este un aport remarcabil la creaţia vocal-simfonică din ţara noastră.

C. TEODORIU

Pe scurt!

A nu se confunda cu iluzii optice!...

Cît trăieşte, omul tot vede şi află lucruri noi. Mai rar însă să afli dintr-odată atîtea ca la muzeul „instructiv, educativ, ştiinţific şi moral" deschis la Cluj de nişte întreprinzători particulari afacerişti, sub privegherea blîndă şi îngăduitoare a secţiunilor culturale ale sfaturilor populare orăşenesc şi regional.

Dacă iei hotărîrea să urmezi îndemnul pictat cu litere de-o şchioapă pe firma muzeului: *„Omule cunoaşte-te pe tine însuţi!"*, şi porneşti să colinzi cele „douăsprezece mari secţiuni" trîmbiţate afară nu se poate să nu rămîi uluit de ceea ce vezi. Asta, deşi ai fost avertizat de un anunţ la intrare: *„Nu confundaţi acest muzeu cu iluzii optice"*.

Mai întîi, de cum ai trecut pragul pretinsului muzeu „cele douăsprezece mari secţiuni" dispar, iar în locul lor vizitezi două chichineţe sărăcăcioase.

Excrocheria aceasta „măruntă" e însă net depăşită de conţinutul propriu-zis al „muzeului" — ruşinoasă mistificare antiştiinţifică.

Găseşti aici, adunate de-a valma şi expuse fără cap şi coadă, planşe despre origina şi evoluţia omului (scoase la întîmplare din expoziţia volantă tipărită de S.R.S.C.), borcane închise ermetic care cuprind ciudate exemplare animale şi umane puse în spirt, capete de ceară — avînd pretenţia să reprezinte rasele — oribil tatuate şi împodobite cu nasturi de sidef, scoici şi tot felul de cîrpe, un ursuleţ împăiat şi alte asemenea „piese de muzeu". Despre anatomia omului, în schimb, nu găseşti nimic în muzeu. Numai afară ţi se înfăţişează un schelet fără nici o lămurire în plus, şi un desen greşit, strident colorat care vrea să redea „ştiinţific" organele interne: — desigur tot fără explicaţii.

O secţie specială, ocupînd una din cele două încăperi şi interzisă copiilor sub 16 ani — pentru a stîrni astfel mai mult curiozitatea, — este închinată bolilor venerice. Bineînţeles că pe patronii acestei tarabe nu i-a preocupat combaterea acestor boli; dar, pentru a nu fi cumva acuzaţi că nu fac educaţie sanitară, pe un perete atîrnă o „lozincă": *„Să rîdem şi să învăţăm"*. Dealtfel — pentru a educa chipurile, pe vizitatori să-şi păzească sănătatea — se găsesc expuse aci şi numeroase alte exemple de boli, amestecate haotic şi purtînd explicaţii fanteziste.

Cei care au neruşinarea să-şi deghizeze negustoria dubioasă sub masca „popularizării ştiinţei" trebuie scuturaţi zdravăn, aduşi la realitate şi făcuţi să înţeleagă că au trecut şi nu se vor mai întoarce niciodată vremurile cînd puteau să-şi facă de cap pe spinarea celor mulţi. Fără să confunde muzeul acesta cu „iluzii optice" — cum înşişi patronii tarabei o cer — organele de resort din Cluj au datoria să ia toate măsurile pentru a stîrpi definitiv asemenea manifestări anticulturale, care înjosesc demnitatea umană, ştiinţa şi cultura autentică.

MIRCEA ANDREI

Ne-am văzut la Piteşti...

Zilele trecute, umblînd prin Piteşti, am întîlnit un băieţaş, care, cu lacrimi în ochi aproape, mi-a vorbit despre necazurile sale. Era eroul nuvelei „M-am făcut băiat mare" a tînărului prozator Nicuţă Tănase, acelaşi erou pe care l-am întîlnit şi în alte cîteva schiţe. Cum îl îndrăgisem din cuprinsul nuvelei, m-am simţit datoare să-i ascult povestirea, dornică să aflu ce-l poate mîhni într-atît pe băieţelul acesta plin de voie bună, inteligent, zglobiu şi totdeauna glumeţ.

„Cum vă spunea povestitorul meu în schiţa: „Era să bage sor-mea divorţ", am plecat la Piteşti. Cu sor-mea Riţa. Şi cu nenea Sandu Şi cu Zgîndărici băiatul lor.

Am ajuns în oraş. Maşina opreşte. Cobor. Mă întind. E bine. Am înţepenit pe drum. Zic lu nenea Sandu:

— Nene Sandule, lasă-mă oleacă să umblu.

— Bine. Pe unde?

— Pe una de-aia pietruită, de-i zice stradă.

Nenea Sandu mă lasă. Plec. Mă uit la ferestre. Văd un om. Într-o casă. Stă la masă şi fumează. Striveşte ţigara într-una de-aia... Vezi că nu pot să-i spun cum îi zice. I-aş spune eu... că ştiu. Da, uite, cine v-a povestit despre mine, de la o vreme m-a făcut prost. Prost de nu ştiu nici cum îi zice la „o aia mare cu oglindă de două ori cît mine". Trebuie să fiu aşa pentru că astfel vrea ăl de vă povesteşte. De văd o „toaletă" (na, c-am uitat că nu trebuie să-i spun pe nume) eu îi zic ca un netot cum trebuie să-i zic înainte: „o aia mare cu oglindă".

Şi parcă numai aici? Da' şi-n altă bucată: „O moştenire barosană", mă face tont. Acolo descopăr nişte lucruri tare noi: „caprele nu sînt oi", ori „gramofonul nu dă lapte". Cîteodată vreau să plîng. Să mă revolt. Eu ştiu o mulţime de lucruri. Că doar pe lumea asta trăiesc. Nu sînt certat cu aia de-i zice „logica în gîndire". Îs mare, ştiu să merg. Dar povestitorul mă pune să gîndesc anapoda.

Dacă umblam la şcoală mai citeam ceva. Mai vedeam scrisă prin vreo carte, o vorbire mai lungă (eu ştiu că-i zice frază, dar vă spun numai vouă. Să nu afle povestitorul meu că mă bate). Eu trebuie să vorbesc scurt. Repede. Ca şi cum m-ar fugări cineva din urmă. Ori ca şi cum mi-aş trage sufletul după o alergătură. Aşa am vorbit odată în „M-am făcut băiat mare". P-ormă m-a pus să vorbesc peste tot aşa. Ba încă şi mai şi. De-aia am eu gură; ca să vorbesc ca oamenii, curgător, în lege. De-aia are povestitorul meu condei; să se gîndească cum să vorbesc eu mai bine Ce-ar fi făcut de pildă dacă eram bîlbîit. Punea punct după fiecare literă? Unii zic despre limba mea că a cam ajuns „şablon".

Nu vorbesc în cazul de faţă despre „şablonul" ăla mare de încap mulţi în el, ci despre unul numai al povestitorului, căruia-i spune manierism.

Ei, acum mă duc acasă la nenea Sandu, cred că ceea ce v-am spus vouă rămîne între noi. Să nu afle povestitorul meu mai ales despre cuvintele alea mai neîntîlnite în limba mea, pe care le-am spus. Aşa, acum salutare şi să ne mai vedem cînd o să fiu mai deştept. Cînd? Povestitorul meu să vă dea răspunsul.

TITA CHIPER

„NOTE DE DRUMEŢ"

Călătorind cu Geo Bogza*)

Victor Vântu

De-a lungul firului de argint al cîte unui înspumat rîuleţ de munte, pe crestele trufaşe ale Bucegilor, în drumul către vechi şi glorioase cetăţi, lîngă nemărginirea albastră, tălăzuitoare a mării, sau atraşi de vuietul şi încordarea muncii din marile cetăţi ale oţelului, petrolului şi cărbunelui, de-a lungul şi de-a latul ţării — întîlneşti grupuri de tineri drumeţi, entuziaşti şi neobosiţi, plecaţi — în zilele lor de odihnă — să-şi cunoască patria. Se întorc din aceste călătorii înavuţiţi sufleteşte, cu neşterse amintiri ale oamenilor şi locurilor străbătute, cu desaga plină de noi cunoştinţe, mai dornici să înveţe, mai dornici să muncească.

Proprie tineretului este tocmai această nestăvilită sete de a cunoaşte meleagurile patriei. Îţi îndrăgeşti şi te legi de nedespărţit de meseria ta, cunoscînd-o... De asemenea, cunoscînd-o, îţi iubeşti şi mai mult patria; respecţi şi mai adînc pe fiii ei, care ca şi tine, înaripaţi, nu-şi precupeţesc nici o strădanie, şi la nevoie nici viaţa, pentru fericirea ei

Minunate sînt călătoriile! O călătorie fie numai prin preajma locului natal... Dar mai cu seamă una avîntată şi cuprinzătoare care să-ţi ofere întregul **tablou geografic** al ţării. Şi cît de plin de farmec e să ai drept tovarăş de drum un bun cunoscător al locurilor, om încercat şi entuziast, care să-ţi călăuzească privirile şi paşii spre cele mai pline de bucurii locuri.

Călăuz încercat şi entuziast în această originală călătorie a noastră, de-a lungul şi de-a latul ţării, îl avem pe Geo Bogza. De mulţi ani îl cunoaştem. De cînd, în aspre ierni ale unor vremi aspre, urca culmile Apusenilor, văzînd cu durere şi mînie mizeria dezolantă a **„Ţării de piatră"**. De cînd, în aceleaşi aspre ierni, drumeţea de-a lungul Oltului, scriindu-i cartea plină de rare frumuseţi, dar cernită de sărăcia lucie a oamenilor acelor ţinuturi. De cînd, coborînd în adîncurile subpămîntene ale Văii Jiului, la un an de la eliberarea patriei noastre, călăuzul nostru a surprins în cuvinte dure dar pline de o căldură adîncă — cum e însuşi cărbunele — truda eroică a **„armatei din adînc a ţării"**; jertfele ei, luminate de flacăra nădejdii în zilele ce aveau să vină.

Şi zilele acelea, într-adevăr, au venit... Lor le-a închinat călăuzul nostru avîntatele sale poeme în proză din **„Porţile măreţiei"** — titlu simbolizînd cît se poate de bine prefacerile de dimensiuni epopeice prin care trecem. El, martor al „anilor împotrivirii", care a cunoscut şi a înfierat „cît de mare poate fi sărăcia" (Cartea Oltului), părtaş însufleţit al noii noastre istorii, cu cîtă bucurie şi emoţie de entuziast drumeţ ne conduce acum în această nouă călătorie! Chiar de la început, ne întovărăşesc solemn liniile de înaltă tensiune — realităţi noi, ale planului de electrificare — **„înalte, uşor legănate hamace, pentru marele vis al unui întreg popor"**.

Străbatem bunăoară, aceleaşi cîmpii, locuri care ni se par a fi aşa de totdeauna, dar Geo Bogza ne atrage luarea aminte că **„una e o cîmpie în lungul căreia se duc doar singuratici stîlpi de telefon, şi alta e cîmpia din care se înalţă, superbi, palmierii metalici ai liniilor de înaltă tensiune"**. În tabloul geografic ce ni se perindă în faţa ochilor, pas după pas, călăuzul ne face mereu prezentă noua dimensiune a zilelor noastre, care se adaugă măreţiei de totdeauna a acestor privelişti. Emoţia de care sîntem cuprinşi se împleteşte cu a lui Geo Bogza, cînd, în Valea Bistriţei, sîntem martorii capitolului la o nouă geografie pe care-l înscriu, sub ochii noştri chiar, îndrăzneţii constructori de la Bicaz: **„Ce fior adînc, al măreţiei forţelor naturii, am încercat de atîtea ori străbătînd Carpaţii, privind în vechi circuri glaciare apa lacurilor alpine. Dar cu cît mai adînc e fiorul pe care îl încercăm acum, plimbîndu-ne pe fundul viitorului lac, dînd mult capul pe spate pentru a putea privi linia pînă la care, prin intervenţia îndrăzneaţă a omului, vor urca apele"**.

Un nou tablou geografic. O patrie nouă. Noi simţăminte, mai tulburătoare, mai adînci decît oricînd altădată — iată cuvîntul călăuzului nostru, drumeţ încercat — de odinioară încă — al acestor meleaguri.

Chiar de la începutul călătoriei noastre de-a lungul pămînturilor din Carpaţi şi de la Dunăre, aflăm că ţara noastră — o atît de armonioasă îmbinare de munţi, dealuri, ape şi cîmpii — ne apare, în minunata-i unitate, asemenea unei trainice cetăţi de piatră. Şi — ne spune Geo Bogza — în felul acesta, poporul nostru **„privind de pe crenelurile Carpaţilor, generaţii de-a rîndul, se va fi născut în el sentimentul inalienabil al patriei"**.

Apoi, după ce am scrutat de pe înălţimea acestor creneluri pămînturile noastre, care se află la răscrucea dintre miazănoapte şi miazăzi, dintre răsărit şi apus a continentului european, înconjurăm neobosiţi această cetate, cunoscînd popoarele care locuiesc alături de noi, fiindcă **„la masa la care stăm în această parte a lumii, avem vecini"**.

Astfel, chiar de la aceşti primi paşi, observăm o deosebită virtute a călăuzului nostru: aceea de a ne arăta esenţialul, de a găsi cel mai scurt şi mai expresiv drum în călătoria noastră. Virtutea aceasta avem s-o preţuim îndeosebi de-aici încolo, fiindcă Geo Bogza ştie anume unde şi cît să se oprească pentru a ne dezvălui armonios şi pe de-a-ntregul priveliştile. Nu se pierde în hăţişuri, ci, asemenea ca în **„Meridiane sovietice"** bunăoară, el merge la anumite esenţe, capabile să lumineze întregul tablou. Creîndu-ne, de pildă, acea imagine a cetăţii Sau, punctînd într-o singură frază: **„cîntecul Niprului la Dneproghes va fi reluat de Bistriţa la Bicaz"**. Virtutea aceasta aparţine numai călăuzului încercat, priceput în a-ţi indica printr-un pas alţi o mie; printr-un simplu gest al mîini — panorama întreagă.

Cu atît mai limpede ne apare lucrul acesta, odată cu cele două mari drumuri pe care le facem de-a lungul Dunării şi a Carpaţilor. Numai cîţiva paşi (cîteva pagini) ne trebuie să trecem de la Cazane — ultima mare aventură a Dunării — la împărăţia de stuf şi apă a Deltei, unde această plină de teribile frumuseţi apă oferă lumii **„ultimul mare spectacol... înainte de a se pierde în apele mării"**. Geo Bogza, asemenea ca în Cartea Oltului, împrumută viaţă elementelor naturii. E o nouă virtute a călăuzului nostru, care, în afara priceperii sale în tainele geografiei, istoriei şi geologiei, ni se dezvăluie ca poet, sunîndu-şi bunăoară lira într-un asemenea plin de măreţie tablou: **„Ca regii de pe vremuri, bătrînul fluviu îşi dă sfîrşitul în purpură, solemn şi fastuos. De la o zare la alta, necuprinse, infinite întinderi; uriaş amestec de ape şi pămînturi. Plaur plutitor alunecînd la vale, cu gravitatea unor continente dizlocate. Nuferi galbeni şi albi, cuprinşi de o somnolenţă somptuoasă. Popoare întregi de cormorani, pelicani, raţe şi gîşte sălbatice, plutesc în văzduh, coboară pe fîşii de pămînt, scot ţipete ascuţite, contemplă moartea marelui fluviu. Încet, el se stinge, înconjurat de tot acest extravagant tezaur al zoologiei"**.

Caldă asemenea unei inimi omeneşti, imaginea Dunării care-şi găseşte sfîrşitul pe meleagurile noastre — este urmată de o alta, plină de aceeaşi însufleţire. Imaginea turmei de elefanţi ducîndu-se spre miazăzi să bea apă din Dunăre; sînt aceşti masivi elefanţi — Carpaţii. Dacă închidem pentru o clipă ochii, imaginîndu-ne harta, parcă şi este aceasta, într-adevăr, imaginea Carpaţilor care în drumul lor trăiesc numeroase aventuri — ape care li se strecoară printre masivele picioare. Cea mai cutezătoare dintre ape pare a fi Bicazul; iar actul ei **„de nemaipomenită cutezanţă oamenii l-au numit Cheile Bicazului"**. După numeroasele aventuri ale turmei de elefanţi, Dunărea este aceea care le pricinuieşte sfîrşitul. Cu tristeţe şi reculegere, cu solemnitate şi respect, călăuzul nostru le aduce un ultim omagiu, fixîndu-ne în minte măreţia lor: **„în memoria noastră va stărui multă vreme numele celor mai de seamă generali care i-au condus în această parte a bătăliei: Caraimanul, Omul, Bucşoiul, Moldoveanul, Negoiul, piscuri de peste 2.500 de metri, cu tîmplele albe de meditaţie şi de veghe, cu faţa tăiată adînc în bătălii mai vechi, glaciare, de ghiarele nemiloase ale morenelor. În memoria noastră va rămîne multă vreme imaginea măreaţă a diviziilor de creste: Piatra Craiului, Munţii Făgăraşului, Retezatul, zimţuind dintr-o parte în alta cerul şi umplînd veacurile de un lung fior epic"**.

Aşa călătorim cu Geo Bogza... Urmîndu-l necontenit ca pe un artist cu inepuizabilă energie şi imaginaţie, care poposeşte icicolo pentru a dăltui un peisaj, pentru a ne imprima în inimă, de neşters, cîte o imagine, o trăsătură, o culoare. Însă mereu cu grija pictorului care, desăvîrşind detaliile, o face cu strădania anume de a da maximă expresivitate tabloului în ansamblul lui.

Ca poet, ne cucereşte vorba-i simplă, veşmînt al unor gînduri adînci, — mereu altul, mereu pe măsura locurilor. Îi auzim vocea: reţinută, sobră cînd vrea să ne împărtăşească unele fapte din istoria meleagurilor şi a oamenilor; plină de lirism la ceasul cînd îl însufleţesc vii emoţii în faţa vreunei privelişti mărețe; duioasă cînd sub ochii săi apele şi munţii capătă parcă conturul, destinul fiinţelor omeneşti; şi mucalită chiar, cînd — arareori, ce-i drept — ne povesteşte păţanii cu haz: **„La Cazane, drumul Dunării se strîmtează atît, încît nu numai călătorii, ci chiar vapoarele puternice de fier par că se înfioară. Aha, aţi păţit-o!... au aerul să spună „caprele negre care de pe pereţii prăpăstioşi ai munţilor privesc în jos, cu o prea stăruitoare curiozitate"**.

...Aşa călătorim cu Geo Bogza.

★

Adeseori, în drumul nostru pe creste semeţe de munte, în văi unduioase sau pe malurile răsunînd de cîntecul apelor, întîlnim oameni. Oameni care cîntă din cimpoi, tineri ţărani care au descălţat opincile pentru **„ciubotele de şapte poşte ale escavatorului sovietic"**, plutaşi înfiorîndu-se de măreţia viitorului văii prin care-şi trec escadrele de plute, pescari din Deltă, opriţi plini de uimire şi făcînd nespus haz de tovarăşul lor care cască o enormă gură în faţa medicului venit, ca nicicînd altă dată acolo, în mijlocul împărăţiei de apă şi stuf.

Trecem în drumul nostru prin străvechi oraşe în jurul cărora se ridică zidurile burgurilor de odinioară; vedem profilîndu-se în zare siluetele legendarelor mînăstiri; intrăm în lumea trepidantă a cetăţilor petrolului, cărbunelui şi oţelului. Ne arată călăuzul şi comorile de artă făurite de mîinile meştere ale poporului — aşa încît nu putem trece mai departe fără ca măcar o clipă să ne minunăm în faţa podoabelor făurite de gustul iscusitelor femei: **„lungi marame de borangic, cămăşi şi fote înflorate ce dovedesc că ele au ştiut să privească atent şi cerul şi aripile fluturilor şi toate florile cîmpului"**. Admirăm de asemenea într-o imagine plină de măreţie a jocului popular — **„superbul inel de trupuri vii cu care oamenii poporului nostru încing Carpaţii"**. Asistăm în fugă, uimiţi şi încîntaţi, la un asemenea joc. — Vedeţi? — ne spune călăuzul, în jocurile noastre **„intră şi mlădierea plopului din cîmpie şi clocotul apelor de munte"**.

Îl simţim bucurîndu-se nespus, alături de noi, pe vîrstnicul nostru tovarăş. Poet răzvrătit în „Anii împotrivirii", el îşi făureşte acum cîntecul pe măsura cîntecului marilor transformări ale anilor aceştia; anii descătuşării, ai construcţiei libere, paşnice. **„Dar pentru ca această acţiune să înceapă** — ne spune Geo Bogza, la încheierea primei părţi a călătoriei noastre — **a fost nevoie de un lung răstimp. A trebuit ca braţul puternic al poporului să poată lucra în folosul său. Acum, ca un pictor demiurg, el trage linii şi pune culori pe tabloul măreţ al patriei sale"**.

★

Popas. Călăuzul simte de pe feţele noastre părerea de rău că această atît de scurtă călătorie a luat sfîrşit. Şi iată, îl vedem scoţînd de la piept, din dreptul inimii parcă, un şir de **„ilustraţii la tabloul geografic al Republicii Populare Romîne"**. Simple ilustraţii în cîteva cuvinte — un întreg ţinut al patriei noastre. Iată locurile vechi ale Haţegului, „inima de odinioară a Daciei". Iată Valea Jiului. Cît s-a schimbat din '45 de cînd am fost pe-aici! pare că ne spune Bogza. Îi avem în faţa ochilor pe mineri, în uniforma lor nouă **„cu cele două ciocane încrucişate pe bentiţă, pe care cînd le văd oamenii, ori pe unde se duc, privesc deodată spre dînşii cu prietenie"**. Are dreptate călăuzul... Cît s-a schimbat faţa lumii în aceşti din urmă zece ani!

O altă ilustraţie, care în mod deosebit ne atrage luarea aminte, e a Reşiţei. Ne spune Bogza: **„...priviţi cum stau oţelarii la gura cuptoarelor, priviţi figura cutezătoare, ochii scăpărători de inteligenţă şi bucurie, întreaga faţă luminată de un triumf deplin în mijlocul celor mai mari primejdii — asupra materiei şi iată-i cît de bine seamănă cu nişte vulturi. Sînt vulturii erei noastre industriale"**.

Ei, dar celelalte ilustraţii!

...Şi iată-ne la ultimele rînduri ale acestor „note de drumeţ". Cine ne-a călăuzit în minunata noastră călătorie? Un neobosit şi priceput drumeţ?... Un geograf? Un geolog? Un poet? Un istoric, poate, al vremii noastre?... Da. Şi drumeţul, şi geograful, şi geologul, şi poetul, şi istoricul. Toţi laolaltă. Mai presus de orice însă, un tovarăş mai în vîrstă, cu părul cărunt de-acum, dar cu inima tot atît de tînără şi aprinsă ca a noastră!

Ne-aducem aminte de cuvintele sale de sfîrşit, înfăţişîndu-ne zumzetul voios şi harnic al primăverii patriei noastre: **„E zumzetul întregii ţări, îndreptîndu-se spre viitor cu aripi îndrăzneţe"**.

Spre viitor, cu aripi îndrăzneţe!

Asta învăţăm, călătorind cu Geo Bogza.

*) *Geo Bogza: „Tablou geografic" — Editura Tineretului 1954.*

Pe marginea scrisorii „Morală de sportiv, sau de vedetă?"

O singură disciplină pentru toţi

Citind scrisoarea „Morală de sportiv, sau de vedetă?" publicată în ziarul „Scînteia tineretului" nu poţi fără îndoială să nu aprofundezi această problemă. Aşa cum e şi firesc de altfel, ţi-arunci privirea în jurul tău, asupra tovarăşilor tăi de muncă. Aşa am făcut şi eu. După ce am citit scrisoarea tovarăşului Ion T. Cornel care vorbea despre unii sportivi de la uzina „23 August" m-am oprit, aşa cum era şi de aşteptat, asupra sportivilor noştri, ai Complexului C.F.R. „Griviţa Roşie". O bună parte dintre ei sînt cunoscuţi în întreaga ţară. Cine nu-i cunoaşte pe rugbiştii sau fotbaliştii colectivului nostru sportiv? Mulţi atleţi, boxeri, turişti sau alpinişti sînt de asemenea cunoscuţi. Pentru acest lucru socot că nu mai este nevoie să vi-i prezint. La noi însă mai sînt o seamă de sportivi care pînă acum — fiind de abia în drum către măiestria sportivă — n-au reuşit performanţe care să-i facă chiar atît de cunoscuţi. Activitatea lor însă este o garanţie că în curînd ei se vor situa cu curaj printre sportivii fruntaşi. Pe cîţiva dintre aceştia în puţine cuvinte vreau să vi-i prezint în această scrisoare.

Vrănescu Ilie este un pasionat voleibalist. A jucat în echipa noastră în campionatul de volei al Capitalei. Dar el nu este numai un bun sportiv ci şi un bun agitator în masa tineretului din uzina noastră. Deseori el a mobilizat tinerii din secţia sa pe terenul de sport, antrenîndu-i astfel să practice sporturi diferite. Pentru acest lucru este deosebit de apreciat de către noi. Activitatea sa multilaterală a constituit un preţios ajutor pentru colectivul sportiv. Asupra acestui lucru vreau să mă opresc ceva mai mult. Cum spuneam mai înainte, sportivii noştri se bucură de o deosebită preţuire în rîndurile muncitorilor uzinei pentru activitatea lor fructuoasă. Un alt tînăr sportiv este alpinistul Mihalaşcu Pantazie, participant la finala campionatului R.P.R. de alpinism din acest an. După cum se vede Pantazie a urcat serios către drumul măiestriei sportive. Dar nu despre acest lucru vreau să vorbesc, ci despre faptul că şi el este unul dintre sportivii care desfăşoară o activitate multilaterală. Tocmai pentru acest lucru utemiştii i-au acordat încrederea lor alegîndu-l secretarul biroului organizaţiei U.T.M. din secţia a II-a căldărari. Entuziasmat de această încredere el a muncit o bună bucată de vreme cu mult suflet. Mai apoi s-a lăsat pe tînjeală. Utemiştii au socotit pe bună dreptate că această lipsă trebuie dezbătută într-o adunare generală. De altfel atunci au fost foarte aspri: au hotărît ca Mihalaşcu să nu mai aibă munca de secretar al organizaţiei, ci să fie numai membru în biroul U.T.M. al secţiei. Pantazie a priceput atunci că a greşit şi s-a pus curînd din nou pe treabă. Astăzi este mult mai activ ca înainte, se preocupă cu multă atenţie de sarcinile organizaţiei pentru care-şi găseşte mult timp şi nu mai motivează neîndeplinirea lor din pricina antrenamentelor. Pentru Mihalaşcu Pantazie disciplina de organizaţie este după cum s-a văzut, un lucru sfînt. A înţeles că şi pentru el — ca pentru toţi sportivii de altfel — există o singură disciplină de organizaţie.

Sînt oare utemişti care socotesc că ar fi două feluri de discipline în organizaţia noastră, una pentru sportivi şi alta pentru restul membrilor?

Da. Cel puţin în organizaţia noastră de secţie U.T.M. un asemenea exemplu este bine cunoscut. Autorul acestei „teorii" este sportivul Stîrcu Richard. Faptele sale se aseamănă întrucîtva cu cele povestite mai sus despre Pantazie. Şi el s-a bucurat de încrederea utemiştilor fiind ales în biroul U.T.M. al secţiei electrice. El însă a înşelat în repetate rînduri această mare încredere. Deseori, în cadrul adunărilor generale ale secţiei s-a discutat despre slaba activitate a organizaţiei U.T.M. pe tărîm sportiv. Şi pentru acest lucru este vinovat fireşte în primul rînd responsabilul sportiv din biroul U.T.M. al secţiei, tovarăşul Stîrcu Richard. Lipsind de la multe adunări generale el n-a putut folosi ajutorul utemiştilor, slăbind legătura cu organizaţia U.T.M., tovarăşul Stîrcu a încetat de a mai fi un bun sportiv, conduita sa morală a început să devină nesănătoasă. De curînd a făcut de ruşine succesele colectivului sportiv „Locomotiva" Griviţa Roşie. Fiind trimis de colectiv într-o tabără pentru pregătire în vederea campionatului R.P.R. de alpinism, Stîrcu a avut grave abateri de la disciplina sportivă. A lipsit repetat de la antrenamente şi n-a respectat programul taberei. Nu se odihnea noaptea, consumînd în acest timp băuturi alcoolice. Pentru aceste grave abateri, el a fost exclus din tabără. Adunarea generală a organizaţiei din care el face parte a hotărît într-una din şedinţele sale să discute aceste grave lipsuri de disciplină. Este clar că discuţia va lămuri deplin dacă comportarea lui este demnă de un sportiv utemist. Stîrcu Richard va înţelege atunci că nu există două discipline de organizaţie, ci numai una singură, valabilă şi pentru sportivi.

Poate se mai găsesc şi în alte colective sportive tineri ca Stîrcu Richard, care lipsesc de la adunările generale ale organizaţiei, nu-şi plătesc la timp cotizaţia, nu participă cu regularitate la cursurile învăţămîntului politic şi nu-şi îndeplinesc sarcinile de organizaţie. Or, tocmai pentru acest lucru m-am adresat ziarului să arăt că sînt împotriva acelor sportivi care consideră că există două feluri de disciplină în organizaţia noastră. Aş vrea despre această problemă să-şi spună părerea şi alţi tovarăşi.

DUMITRU SIMŢIOAN
secretarul organizaţiei de secţie U.T.M. atelierul electric, Complexul „Griviţa Roşie"

Calea studiului

Am citit cu deosebit interes în nr. 1682 al ziarului „Scînteia tineretului" scrisoarea intitulată *„Morală de sportiv, sau de vedetă?"*

Cum ar putea obţine performanţe valoroase sportivi care chiulesc fără neruşinare de la muncă, care lipsesc de la antrenamente şi nu-şi ajută tovarăşii, care au o atitudine vedetistă pe terenul de sport? Comportarea sportivilor criticaţi în ziar, de la uzinele „23 August", oglindeşte nu numai faptul că ei înşişi au un scăzut nivel politic şi cultural, ci şi faptul că de această problemă, de educaţia comunistă a sportivilor, organizaţia de bază U.T.M. de la uzinele „23 August" nu s-a ocupat aproape de loc.

Mult timp şi în întreprinderea noastră, problema educaţiei comuniste a sportivilor a fost neglijată, lăsată la voia întîmplării. In ultimul timp însă situaţia s-a îmbunătăţit. Comitetul organizaţiei de bază U. T. M. a început să se ocupe şi de educaţia comunistă a sportivilor. În primul rînd noi ne-am îngrijit ca fiecare sportiv, fiecare aspirant G.M.A. să studieze, să fie încadrat într-o formă de învăţămînt politic. Duţescu Ana, Deak Elena, Paraschivescu Florică şi aproape toţi ceilalţi sportivi ai întreprinderii noastre sînt încadraţi azi în formele de învăţămînt politic.

Pentru ca necontenit să crească nivelul cunoştinţelor generale ale sportivilor, noi ne-am preocupat să antrenăm pe tineri în continuarea studiilor superioare. Sportivii Herşcovici Irina şi Fraimaier Bruno studiază la cursurile serale şi fără frecvenţă.

In acelaşi timp am îndrumat sportivii să citească literatură sportivă, să studieze lucrările tehnice ale sportivilor sovietici, să urmeze exemplul lor de înaltă ţinută sportivă, de perseverenţă şi hotărîre.

Dacă am acordat atenţie problemei studiului sportivilor, am neglijat însă un lucru foarte important în pregătirea şi călirea morală a sportivilor noştri. E vorba de antrenarea lor în viaţa de organizaţie. Sportive ca Moldoveanu Angela, Ionescu Adriana, G. Florica şi altele au dovedit o totală indiferenţă faţă de îndeplinirea sarcinilor de organizaţie. Nu participă la şedinţe şi adunări, nu-şi plătesc cotizaţiile etc. Deşi cunoştea această situaţie, comitetul organizaţiei de bază U.T.M. nu a luat multă vreme nici o măsură.

Desigur, dezvoltarea în rîndurile sportivilor noştri a unor deprinderi şi calităţi specifice sportivilor de tip nou nu se rezumă numai la antrenarea lor să studieze şi să participe la viaţa de organizaţie. Educaţia comunistă a sportivilor cere o atenţie cu mult mai mare faţă de activitatea sportivilor în orice domeniu.

ELENA CULEA
secretara organizaţiei de bază U.T.M. de la întreprinderea „Bela Brainer"

Despre sportivii uzinei noastre

In „Scînteia tineretului" a apărut recent o scrisoare care a fost primită cu deosebit interes de tinerii din uzina noastră. E vorba de scrisoarea utemistului Ion T. Cornel de la uzinele „23 August" din Capitală, intitulată „Morală de sportiv, sau de vedetă?"

Personal cred că comportarea unor sportivi din echipa de fotbal a uzinelor „23 August" nu face cinste mişcării noastre sportive, nu face cinste colectivului de muncitori harnici şi pricepuţi de la uzinele „23 August". În conştiinţa unor fotbalişti mai dăinuie încă din păcate unele trăsături specifice sportului burghez: vedetismul, tendinţa de a face din sport o profesie.

In primul rînd cred că de toate acestea se face vinovată în mare măsură organizaţia de bază U.T.M. care nu s-a îngrijit sistematic de educarea politică şi morală a sportivilor, care nu a combătut de fiecare dată orice manifestare de vedetism, de îngîmfare a sportivilor.

Dacă sportivii uzinei noastre au obţinut cît de cît succese, cred că aceasta se datoreşte faptului că organizaţia de bază U.T.M. a combătut la timp atitudinile nesportive, neîngăduind ca în rîndurile sportivilor să-şi facă loc vedetismul, îngîmfarea, lipsa de respect pentru adversar etc.

Vreau să povestesc cîteva fapte. În ultimul timp, la secţia de box a colectivului sportiv s-a închegat o atmosferă sănătoasă, de muncă serioasă şi conştientă. Boxeri ca Marin Cristea, Oprciu Niculaie, Ionescu Stere dau dovadă atît la antrenamente cît şi în atelier sau pe ring de disciplină, de dragoste pentru uzină, pentru colectivul sportiv. Ei sînt exemplu pentru mulţi sportivi din uzină.

Dar, în acelaşi colectiv au existat doi sportivi care prin întreaga lor activitate se opuneau normelor elementare ale moralei sportivului de tip nou. E vorba de utemistul Bălăşoiu Gheorghe şi Anghelaităr Alfred. Aceştia nu-şi îndeplineau sarcinile, aveau o atitudine nesportivă, de multe ori huliganică. Ei au făcut de rîs deseori colectivul sportiv.

Utemiştii din secţia de box nu s-au împăcat însă cu atitudinea acestor sportivi. Au analizat activitatea lor şi i-au exclus din cadrul colectivului sportiv.

Un lucru asemănător s-a întîmplat şi la secţia de fotbal. Fotbalistul Vasile Niculaie, pentru atitudinea sa imorală, a fost exclus de asemenea din colectivul sportiv.

Toate acestea, precum şi combaterea celorlalte manifestări nesportive ale unor utemişti, au contribuit la crearea unei atmosfere de muncă serioasă în rîndurile sportivilor uzinei.

Din păcate însă, nu întotdeauna comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din uzina noastră a pus în discuţia utemiştilor abaterile săvîrşite de unii sportivi.

Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din uzina noastră şi-a propus în planul său de muncă să se ocupe cu mai multă seriozitate de atitudinea sportivilor în muncă, printre tovarăşi, la antrenamente.

NICULAIE HAGIU
secretarul organizaţiei de bază U.T.M. de la uzinele „Matyas Rakosi"

SĂ FOLOSIM TOATE POSIBILITĂŢILE PENTRU DEZVOLTAREA CREŞTERII ANIMALELOR

Gospodăria agricolă de stat din comuna Bucium, regiunea Iaşi, are un dezvoltat sector zootehnic. In sectorul de viţei unde sînt crescuţi viţeii pînă la vîrsta de 6 luni, planul a fost depăşit.

In fotografie: brigadierul zootehnic Mihai Frunză dă indicaţii tinerei îngrijitoare Elena Ciocoi, în legătură cu o cît mai bună îngrijire a animalelor.

(foto Agerpres)

Largi perspective

Pe marginea Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani arată calea ce trebuie urmată de oamenii muncii de pe ogoare pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii şi pentru a ridica agricultura la nivelul sarcinilor puse de partid, la nivelul cerinţelor crescînde de aprovizionare a populaţiei muncitoare cu produse vegetale şi animale şi a industriei uşoare şi alimentare cu materii prime agricole.

Proiectul de Directive acordă o atenţie deosebită problemei dezvoltării creşterii animalelor, prevăzînd importante măsuri în acest sens. El dă noi perspective de aplicare a Legii privitoare la dezvoltarea creşterii animalelor, în anii 1954-1956, în R.P.R. şi oferă posibilitatea de a se aduce la îndeplinire sarcinile legate de creşterea animalelor.

Alături de măsurile generale ca: îmbunătăţirea raselor de animale, măsuri de selecţie atentă bine verificată, protecţia animalelor tinere de rasă, asigurarea cu reproducători de calitate şi în număr satisfăcător a tuturor staţiunilor de montă etc. sînt preconizate o serie întreagă de măsuri ca: mecanizarea pe o scară cît mai largă a muncilor în zootehnie, repararea şi construirea de adăposturi bune, de silozuri, fîntîni etc.

Prin măsurile pe care le prevede, Proiectul de Directive pune un accent deosebit pe asigurarea în condiţii cît mai bune a bazei furajere necesare pentru toată perioada anului şi pentru întregul efectiv de animale. Asigurarea bazei furajere reprezintă una din acţiunile cele mai importante în creşterea animalelor. Fără o bază furajeră bine organizată nu se poate obţine nici mărirea numărului de animale, nici crearea de rase noi şi nici mărirea productivităţii animalelor sau îmbunătăţirea calităţii produselor.

Proiectul de Directive prevede ca pînă în anul 1956 să se asigure o producţie medie de cel puţin 2400 litri lapte pe cap de vacă furajată şi să se mărească cantitatea de lapte predată statului pînă la 800.000 hl.; producţia medie de lînă la oi cu lînă fină şi semifină să fie de 3,6 kg. la fiecare animal, iar la oile cu lînă grosieră de 2,2 kg., livrările de carne să atingă 31.000 tone anual etc. Efectivul de animale tinere pentru reproducţie va trebui mult mărit, iar toate gospodăriile agricole îşi vor completa efectivul de reproducători de rasă de calitate superioară.

Pentru realizarea creşterilor de efective şi a producţiei de calitate, animalele trebuie hrănite corespunzător. În acest scop, Proiectul de Directive prevede organizarea în mod raţional a bazei furajere pe suprafeţe tot mai mari pentru asigurarea cantităţilor necesare de nutreţuri.

Proiectul de Directive prevede identificarea suprafeţelor şi punerea în valoare a tuturor rezervelor de terenuri, reducerea suprafeţelor inundabile, a mlaştinilor, a arboretelor de invazie, a mărăcinişurilor şi a zonelor de şosea şi de cale ferată. Descoperirea şi valorificarea de noi terenuri va permite printre altele şi mărirea suprafeţei cultivate cu culturi furajere. Aceasta va duce la asigurarea unei baze furajere bogate. Astfel, în regiunea Suceava există peste 94.000 hectare teren care nu este folosit în nici un fel iar în regiunea Constanţa, alături de terenurile neproductive, de cele nefolosite, sînt şi alte sute de hectare arabile care sînt răpite agriculturii de drumurile formate deoparte şi de alta de-a lungul şoselelor. Această practică se întîlneşte şi în alte regiuni din ţară unde nu rareori se croiesc drumuri peste semănături. Alte mii de hectare — uneori din cele mai bune pentru agricultură — sînt acoperite de mărăcinişuri, sînt invadate de plante nefolositoare şi în special de plante spinoase, care devalorizează calitatea furajelor, produc vătămări animalelor şi degradează calitatea produselor şi în special a lînii. Un astfel de aspect se întîlneşte la Gospodăria agricolă de stat din Tîrguşor, raionul Medgidia, pe păşunea oilor merinos de la Gura Dobrogei şi pe terenul grădinei de zarzavat — deşi în gospodărie sînt toate posibilităţile să se ducă o acţiune plină de succes pentru curăţirea de mărăcinişuri, scaieţi etc. a terenurilor potrivite pentru agricultură. Asigurîndu-se baza furajeră şi hrănirea animalelor la timp, cu furaje în cantitate suficientă şi de calitate, bine recoltate, conservate şi pregătite pentru hrană se vor obţine indici ridicaţi de producţie, sarcinile de plan vor fi realizate şi chiar depăşite.

La staţiunea experimentală zootehnică de la Palas-Constanţa, producţia medie de lînă a fost de 6,3 kg., iar producţia maximă de 13,5 kg. la oile merinos. Cu tot viscolul şi iarna aspră din 1954, la această staţiune experimentală nu s-a înregistrat nici un miel mort şi nici o oaie n-a avortat. Aceste realizări au fost posibile datorită faptului că staţiunea experimentală a depus o muncă susţinută, bine organizată, a asigurat furajele necesare şi administrarea lor la timp.

La gospodăriile agricole de stat din comunele Valea lui Mihai şi Zalău s-au obţinut mari cantităţi de lînă (la Valea lui Mihai 5,2 kg. în medie de fiecare oaie merinos). De asemenea la staţiunea experimentală zootehnică din Slobozia, la oile ţigăi s-a realizat o medie de 3,36 kg. cu maxima de 6,5 kg. La multe alte gospodării s-ar fi obţinut rezultate mai bune dacă s-ar fi asigurat baza furajeră. Acolo unde hrana animalelor nu a corespuns necesităţilor de producţie, unde adăposturile de animale au fost necorespunzătoare şi în general unde s-a depus o activitate redusă pentru îngrijirea animalelor şi asigurarea stării sanitare, producţiile au fost mici faţă de capacitatea de producţie a animalelor. La gospodăria agricolă de stat din Tîrguşor-Constanţa, la oile merinos transilvănean nu s-a putut obţine decît o medie sub 2,5 kg. lînă. Această producţie mică se datoreşte — pe lîngă alte motive — şi necoordonării juste între necesarul de furajare a animalelor, planul şi producţia de furaje.

La producţia de lapte s-au înregistrat de asemenea mari cantităţi. La staţiunea experimentală zootehnică din Popăuţi-Botoşani la vaca sură de stepă, la staţiunea experimentală zootehnică Ruşeţu-Galaţi la vaca roşie, la gospodăria de stat din Coţuşca-Suceava şi în alte multe gospodării unde se duce o muncă susţinută pentru asigurarea de bune condiţiuni de hrănire şi îngrijire pentru animale şi se sprijină aplicarea metodelor celor mai avansate, producţia de lapte obţinută a depăşit cu mult pe cea planificată.

In următorii 2-3 ani, creşterea animalelor se va dezvolta pe o bază tot mai ştiinţifică. Tot mai mulţi ingineri şi tehnicieni zootehnişti vor lucra în gospodăriile agricole de stat, în gospodăriile colective sau în sate.

Tineretul care munceşte în sectorul zootehnic este chemat să aducă o contribuţie însemnată în dezvoltarea creşterii animalelor în următorii 2-3 ani. In numeroase gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective şi sate s-au ridicat numeroşi tineri îngrijitori de animale fruntaşi, cu experienţă în domeniul creşterii animalelor. Tineri ca Ioan Gîtej de la gospodăria agricolă de stat din Coţuşca-Suceava, Constanţa Buzuc de la staţiunea experimentală zootehnică din Popăuţi-Botoşani şi alţii sînt cunoscuţi în întreaga ţară prin realizările lor.

Popularizînd mai larg experienţa tinerilor crescători de animale fruntaşi, organizaţiile U.T.M. vor ajuta mai mult în muncă pe tinerii crescători de animale şi vor îndruma pe tineri să îmbrăţişeze această frumoasă meserie. În felul acesta organizaţiile U.T.M. vor extinde, pe de altă parte, în rîndurile tineretului, metodele avansate de muncă aplicate în zootehnie.

Unul dintre mijloacele cele mai de seamă prin care organizaţiile U.T.M. pot să mobilizeze pe tinerii crescători de animale la înfăptuirea sarcinilor ce stau în faţa sectorului zootehnic este lărgirea întrecerii pentru titlul „de cel mai bun îngrijitor de animale". Este o datorie de seamă pentru organizaţiile U.T.M. să antreneze pe tineri să lupte pentru cucerirea acestui titlu de cinste, să-i educe să lupte pentru dezvoltarea şeptelului, pentru îmbunătăţirea calităţii lui, pentru mărirea productivităţii animalelor, folosind metode înaintate în munca lor.

Dezvoltarea continuă a creşterii animalelor, sporirea şeptelului, îmbunătăţirea productivităţii animalelor va asigura în următorii 2-3 ani o aprovizionare mai abundentă a populaţiei muncitoare cu produse animale şi a industriei uşoare şi alimentare cu materii prime agricole, va contribui la ridicarea bunei stări a oamenilor muncii din oraşe şi de pe ogoare.

Medic veterinar FRANCISC POPESCU
din Institutul de Cercetări Zootehnice al R.P.R.

Creşte numărul cantinelor în raionul Tg. Jiu

In anul 1949 în raionul Tg. Jiu funcţionau un număr de 14 cantine şi internate avînd un efectiv de 4500 muncitori şi elevi.

In prezent, în acest raion datorită condiţiunilor create de către statul nostru de democraţie populară, numărul cantinelor şi internatelor din acest raion a crescut la 36, numărînd un efectiv de peste 32.000 muncitori şi elevi.

Cele 34 de gospodării anexe create pe lîngă cantinele întreprinderilor şi şcolilor, avînd o suprafaţă de 680 ha. au dat anul acesta o producţie mărită la hectar, ceea ce permite o bună aprovizionare a muncitorilor.

Astfel, cantina unită a salariaţilor din Tg. Jiu şi cea a muncitorilor de la întreprinderea 603 construcţii s-au aprovizionat din timp cu cele necesare pentru iarnă.

Corespondent,
LULU SOLOMON

Festivitatea dezvelirii unei plăci comemorative la Cluj

CLUJ. — Cu aproape 16 ani în urmă, în condiţii de adîncă ilegalitate a avut loc la Cluj Conferinţa Comitetului teritorial Ardeal şi Banat al Partidului Comunist Romîn. La Conferinţă au participat ca delegaţi din partea Comitetului Central al P.C.R., eroii clasei muncitoare Ilie Pintilie şi Bela Brainer.

Pentru a cinsti memoria lor, la casa unde s-a ţinut Conferinţa, în str. Brasai nr. 5 din Cluj, vineri dimineaţă a avut loc festivitatea dezvelirii unei plăci comemorative. Cuvintele incrustate pe această placă amintesc de participarea la Conferinţă a eroilor comunişti care s-au jertfit pentru cauza clasei muncitoare.

La solemnitatea dezvelirii plăcii comemorative au participat delegaţi ai comitetelor regional şi orăşenesc P.M.R. Cluj, ai sfaturilor populare regionale şi orăşenesc, ai Institutului de istorie a Partidului, numeroşi oameni ai muncii.

(Agerpres)

In ajutorul celor care urmează cercurile de începători U.T.M. de la oraşe şi sate, AU APARUT:

Lecţia I-a.
R.P.R. SCUMPA NOASTRA PATRIE.
Lecţia II-a
CUM AU TRAIT ŞI CUM AU LUPTAT PENTRU ELIBERAREA LOR, MUNCITORII ŞI ŢARANII DIN ROMINIA BURGHEZO-MOŞIEREASCA.

UNDE DUCE LIPSA DE SPIRIT GOSPODĂRESC

Odată cu toate celelalte instituţii de învăţămînt din ţara noastră, la 1 septembrie şi-a deschis porţile şi Şcoala medie tehnică de arte plastice din Bucureşti.

Din păcate însă numai „porţile", mai precis portiţa de fier prin care dai din strada Popov în curtea şcolii era larg deschisă în dimineaţa aceea pentru a primi zecile de elevi şi profesori veniţi să înceapă un nou an de învăţătură.

Incolo, profesorii şi elevii au fost întîmpinaţi la venirea în şcoală de clase murdare, ferestre sparte, sobe stricate sau dărîmate. Pentru ei nu s-au pregătit — aşa ca la alte şcoli — săli bine amenajate, curate, pentru ca să le fie mai mare dragul să înveţe.

De la început au trebuit să se conformeze întocmai programului stabilit de direcţiune, care, pentru a face faţă situaţiei dificile, fixa două ore de curs teoretic în clădirea din strada Popov, două ore de practică în strada Dr. Sion 2, apoi iar curs, de data aceasta însă în strada Iulia Haşdeu.

Văzînd însă că această stare de „provizorat" durează nu cîteva zile ci săptămîni, elevii au început să se intereseze şi ei în ce constă „amenajarea". Cele aflate nu puteau să bucure pe nimeni. „Micile reparaţii" care au început de curînd au ca scop înlocuirea completă a podelii de lemn cu parchet, zidirea din nou a sobelor, schimbarea lemnăriei de la ferestre şi alte cîteva lucrări tot atît de „mici" privind instalaţia electrică, canalizarea, tencuiala etc.

Cît vor dura lucrările? La această întrebare e greu de răspuns. In orice caz, dacă nu va surveni nici o greutate în aprovizionarea cu materiale — cum s-a întîmplat pînă acum — Unitatea de construcţii nr. 11 a Trustului de Construcţii Bucureşti, şi-a luat angajamentul, prin contract semnat, să termine toate reparaţiile la 31 decembrie.

Pînă atunci lecţiile de istorie, matematică, romînă vor continua să fie audiate cu acelaşi acompaniament monoton al ciocanelor sau rindelelor de tîmplărie, cu loviturile sobarilor care-şi potrivesc mărimea cărămizilor, însoţite din cînd în cînd de zăngănitul bucăţilor de sticlă aruncate în timpul tăierii sticlei pentru noile rame de la ferestre... Nu mai vorbim de continuul du-te, vino, al profesorilor şi elevilor, între sălile din str. Popov, Sion şi Iulia Haşdeu. Nimic de spus, condiţii de învăţătură cu adevărat „deosebite".

Să vedem însă cine sînt originalii regizori ai acestei triste piese: tovarăşul director al şcolii, Bodnariuc, Direcţia Generală de Construcţii şi Investiţii a Ministerului Culturii, Direcţia Generală Cadre şi Invăţămînt a aceluiaşi minister. Cum s-a ajuns la aceasta? Intr-un mod obişnuit, cum se întîmplă de obicei, oriunde lipseşte spiritul gospodăresc şi simţul de răspundere.

Incă din anul trecut direcţiunea şcolii a ajuns la concluzia că localul nu este într-o stare nici măcar pe departe corespunzătoare bunei desfăşurări a procesului de învăţămînt. S-a discutat mult despre tot ceea ce ar fi necesar dar, din păcate vorbele spuse n-au fost concretizate în cifre pe hîrtie.

La 22 mai a.c. cînd prin adresa nr. 28.929 Direcţia Generală de Construcţii şi Investiţii din Ministerul Culturii a informat Şcoala medie tehnică de arte plastice că i s-au aprobat banii necesari pentru reparaţii, repartizîndu-le totodată pentru executare Trustului de Construcţii Bucureşti. Tovarăşul director al şcolii, Serafim Bodnariuc, a rămas cam încurcat. El nu s-a îngrijit să aibă proiectele terminate la timp; abia acum urma să caute pe cineva să le întocmească. Şi astfel, datorită lipsei lui de răspundere, proiectele au fost gata cînd vacanţa a ajuns pe sfîrşite.

Adresîndu-se abia în august Trustului de Construcţii Bucureşti pentru executarea lucrărilor, acesta, fiind prea aglomerat nu a vrut să le accepte, motivînd că şcoala trebuia să i se adreseze din luna mai sau iunie. După lungi tratative, a fost însărcinată unitatea de construcţii nr. 11 să execute reparaţiile cerute, încheindu-se în acest sens respectivul contract în ziua de 25 august, deci cu numai 5 zile înaintea începerii cursurilor.

Pînă să se transporte materialele necesare, pînă să înceapă lucrările, a trecut de 1 septembrie.

Ce era să facă tov. director? Să nu deschidă şcoala? Nu! Ar fi însemnat că n-a fost capabil să organizeze lucrările de reparaţii. Să nu facă lucrările? Nici asta, deoarece clasele erau ca vai de ele, de nu-ţi mai venea să le calci pragul. Cum să rezolve situaţia pentru a ieşi totuşi din încurcătură? După lungi frămîntări, soluţia a fost găsită: şcoala să se deschidă la data cuvenită, lucrările de amenajare să înceapă, iar pînă la terminarea lor, cursurile să se facă pe apucate, unde se va putea şi cum se va putea...

Ce zice despre toate acestea tovarăşul Love şeful serviciului construcţii din Direcţia Generală de Construcţii şi Investiţii a Ministerului Culturii, care se ocupă de executarea reparaţiilor şi construcţiilor? E de părere că din moment ce ministerul are încă multe alte unităţi unde mai sînt de făcut lucrări diferite „e firesc să nu se poată ocupa îndeaproape de ele" şi pentru a scoate în evidenţă „nevinovăţia" serviciului de construcţii, ne informează că în adresa nr. 28.929 din 22 mai era specificat că „de executarea lucrărilor răspunde direct directorul şcolii".

Iar ca o completare, tovarăşul ne consolează că Şcoala medie de arte plastice nu e singura cu lucrările de amenajare neterminate, că multe din instituţiile de învăţămînt ale Ministerului Culturii stau prost cu reparaţiile şi renovările, că la Şcoala medie de muzică din Bucureşti de pildă, nici nu au început reparaţiile.

Tovarăşa inspector Sibianu — care se ocupă din partea Direcţiei Cadre şi Invăţămînt a Ministerului Culturii de Şcoala de arte plastice — consideră că nu are „nici un amestec" în această treabă deoarece ea se ocupă de „îndrumarea didactică a şcolii", problemele de amenajare fiind de competenţa Direcţiei de construcţii şi învăţămînt. Aşa o fi. Se pune însă întrebarea: ce mai îndrumează tovarăşa inspectoare dacă şcoala nu are unde să-şi desfăşoare activitatea didactică? Cum de nu a îndemnat-o inima ca măcar de dragul unei bune activităţi didactice a Şcolii medii tehnice de arte plastice pe anul şcolar 1954—55 să se ocupe de urgentarea reparaţiilor de la această şcoală?

Acestea sînt pe scurt motivele pentru care, la 1 septembrie, Şcoala medie tehnică de arte plastice nu şi-a putut deschide porţile în adevăratul înţeles al cuvîntului. E clar că aici şi-a spus cuvîntul birocratismul şi lipsa de grijă pentru buna gospodărire a şcolilor.

CORNELIA MANCIUR

Să înceteze activitatea subversivă împotriva R. D. Germane

BERLIN 24 (Agerpres).— TASS transmite scrisoarea adresată de înaltul comisar al U.R.S.S. în Germania, G. M. Pușkin, înaltului comisar al S.U.A. în Germania, Conant.

Scrisoarea lui G. M. Pușkin, comisar al U.R.S.S. în Germania, adresată înaltului comisar al S. U. A.

La 23 septembrie, înaltul comisar al U.R.S.S. în Germania, G. M. Pușkin, a adresat înaltului comisar al S.U.A. în Germania, Conant, următoarea scrisoare în care se spune, printre altele:

„Guvernul Republicii Democrate Germane mi-a transmis materiale care dovedesc că organele securității de stat a Republicii Democrate Germane au descoperit numeroase cazuri de activitate subversivă desfășurată împotriva R. D. Germane de către organizațiile de spionaj și diversiune aflate în Berlinul occidental și în Germania occidentală. După cum reiese din aceste materiale, în ultima vreme, în R. D. Germană au fost arestați peste 400 de spioni și diversioniști din aceste organizații și, în afară de aceasta, peste 100 de agenți s-au prezentat de bună voie, regretînd activitatea lor criminală.

S-a stabilit că colaboratorii oficiali și agenții, cei arestați și cei care s-au prezentat de bună voie, au fost în serviciul centrelor de spionaj americane aflate în Berlinul occidental și în Germania occidentală, precum și în serviciul unor organizații care poartă denumiri germane dar care sînt de fapt filiale ale centrelor de spionaj și diversiune americane, printre care organizațiile conduse de cunoscuții hitleriști Gehlen și Blank, așa-numitele „grupul de luptă împotriva neomeniei", „comitetul de instrucție al juriștilor liberi", „Uniunea refugiaților politici din răsărit", „biroul răsăritean al Uniunii creștin-democrate" și altele. Agenții aveau misiunea de a săvîrși atentate împotriva cetățenilor din R. D. Germană, de a culege informații cu caracter de spionaj despre R. D. Germană și armata sovietică, de a dezorganiza activitatea aparatului administrativ al R. D. Germane, de a săvîrși acte de sabotaj și alte acte criminale.

La dispoziția organelor de instrucție din Republica Democrată Germană se află numeroase probe materiale privind activitatea criminală a agenților organizațiilor de spionaj și diversiune. Au fost confiscate de la agenții arestați carabine, pistoale, materii explozive și bombe prevăzute cu focoase automate, cîteva zeci de aparate portative de radio-emisiune și recepție de producție americană, aparate fotografice speciale, o mare cantitate de arme albe, ampule incendiare, fitiluri Bickford, materii toxice, precum și coduri cifrate, cerneală simpatică și alte mijloace de spionaj și diversiune.

Heyer Kapahnke, fost membru al organizației de spionaj a lui Gehlen, precum și alte persoane care au trecut în R. D. Germană, au prezentat documente dovedind că incendiile, actele de diversiune, asasinatele și alte acțiuni dușmănoase împotriva populației din R. D. Germană se săvîrșeau potrivit unui plan elaborat dinainte, întocmit special în acest scop de către un serviciu al organizației lui Gehlen, care lucrează după metodele A. B. C.-2 hitlerist.

Documentele organelor de instrucție și judiciare dovedesc că organizațiile de spionaj și diversiune care se află în Germania occidentală și în Berlinul occidental își aleg agenții de preferință din rîndurile persoanelor care au lucrat în serviciul de spionaj hitlerist, la Gestapo, serviciul securității, S.S., precum și din rîndurile criminalilor politici și de drept comun. Totodată, prin metode de șantaj, amenințări și înșelăciune, aceste organizații încearcă să atragă germani cinstiți într-o activitate criminală îndreptată împotriva intereselor patriei lor.

Prin materialele instrucției s-a stabilit că organizațiile de spionaj și diversiune folosesc în scopurile lor minori și minore și chiar copii. Astfel, agenții Wolf și Fischer au declarat că au obligat pe elevele Christa și Ursula Weber și pe altele să răspîndească manifeste-instrucțiuni conținînd indicația să se toarne nisip în lagărele osiilor locomotivelor și vagoanelor, să se taie firele telefonice, să se deterioreze instalațiile de semnalizare și să se comită alte acte de sabotaj în transporturi. Wolf plătea copiilor 25 de pfenigi pentru fiecare manifest difuzat.

După cum dovedesc faptele, organele militare americane de spionaj, abuzînd de situația și drepturile lor de autorități de ocupație, au creat în Germania occidentală și în Berlinul occidental o rețea a serviciilor lor de spionaj, care desfășoară o activitate subversivă și de spionaj împotriva R. D. Germane și armatei sovietice. Pe baza depozițiilor existente s-a stabilit că autoritățile americane întrețin numai în Berlinul occidental 17 servicii de spionaj și sabotaj, printre care: Direcția de informații de pe lîngă înaltul comisar american, care își are sediul în clădirea reprezentanței din Berlin a înaltului comisar de pe Clayallee Nr. 170. Tot acolo se află așezămintele „departamentul de diversiune politică" condus de spionul american Baily; organul serviciului de spionaj maritim militar „Navy Intelligence" (Berlin—Zelendorf, Clayallee Nr. 180), al cărui șef este căpitanul american Day; direcția serviciului de spionaj militar american al S.U.A. de la Wiesbaden și filiala lui din Berlinul occidental, denumită secția de cercetări speciale „O. S. I." (Office of Special Investigation), avînd sediul în clădirea „Columbia house" în apropierea aerodromului Tempelhoff, ai cărei șefi sînt Bauer, Allendorf și alții; secția serviciului de spionaj politic american (Berlin, Kaiser-Wilhelmstrasse Nr. 4); direcția de contraspionaj american „C-I-C" din cartierul 8 (Berlin-Zelendorf Clayalee Nr. 172), organ al serviciului de spionaj și contraspionaj militar american, denumit „subunitatea 7.880 M-I-D" (Berlin-Zelendorf, Clayallee Nr. 80), condus de Livingston, alias „Smith", „Parker", „Petersen".

Acestea sînt doar cîteva cazuri ale activității de spionaj și diversiune desfășurată împotriva R. D. Germane și trupelor sovietice pentru care sînt răspunzătoare în primul rînd autoritățile americane de ocupație.

Politica de încurajare de către autoritățile americane a activității de spionaj și diversiune în Germania nu corespunde cîtuși de puțin obligațiilor asumate de S.U.A. prin acordul de la Potsdam și alte acorduri cvadripartite cu privire la dezvoltarea Germaniei pe o cale pașnică și democratică. Este absolut evident că această politică urmărește un scop bine determinat — crearea în Germania a unei atmosfere de neîncredere și nesiguranță, împiedicarea apropierii între Germania răsăriteană și cea apuseană și adîncirea scindării Germaniei.

Firește că această politică nu se poate bucura de simpatia poporului german. Nu poate fi considerat întîmplător faptul că majoritatea agenților strecurați în R. D. Germană de către organizațiile americane de spionaj și diversiune au fost descoperiți și demascați cu contribuția activă a populației însuși. Este de asemenea caracteristic faptul că după cum s-a menționat mai sus, peste 100 de agenți, dîndu-și seama de caracterul antinațional al legăturilor lor criminale cu serviciul de spionaj american și de lipsa de perspective a activității subversive împotriva Republicii Democrate Germane, s-au predat de bună voie organelor R. D. Germane. Organele sovietice din Germania, ca și guvernul Republicii Democrate Germane consideră drept o datorie a lor să ia măsuri energice în vederea curmării activității de spionaj și diversiune dusă împotriva R. D. Germane și a trupelor sovietice și nu pot tolera ca autoritățile americane să încurajeze organizații ostile operii de unificare a Germaniei.

După cum vă este cunoscut, autoritățile sovietice au și atras în repetate rînduri atenția autorităților americane de ocupație din Germania asupra activității criminale a organizațiilor susmenționate care se află pe teritoriul Germaniei occidentale și al Berlinului occidental.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, insist ca autoritățile americane de ocupație să ia măsuri eficiente pentru dizolvarea organizațiilor de spionaj și diversiune din Germania occidentală și din Berlinul occidental și pentru încetarea activității lor criminale îndreptată împotriva Republicii Democrate Germane și a trupelor sovietice.

Este în afară de orice îndoială că adoptarea unor asemenea măsuri ar contribui la crearea în Germania a unei atmosfere de securitate și încredere și ar înlesni rezolvarea problemelor legate de unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democratică.

O copie a prezentei scrisori a fost trimisă de mine înalților comisari ai Angliei și Franței".

Declarația Secretariatului U.I.S.

PRAGA 24 (Agerpres). — Ceteka transmite: Secretariatul Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S.) a dat publicității o declarație în care se spune:

Uniunea Internațională a Studenților a prezentat spre examinare celei de a 8-a conferințe generale a U.N.E.S.C.O. (organism al Organizației Națiunilor Unite pentru problemele învățămîntului, științei și culturii) un memoriu cerînd revizuirea hotărîrii adoptate de precedenta conferință generală, conform căreia U.I.S. a fost privat de statutul consultativ în U.N.E.S.C.O. În memoriu este expus pe scurt istoricul acestei probleme. Uniunea Internațională a Studenților a participat la activitatea U.N.E.S.C.O., începînd de la prima conferință generală a acestei organizații, care a avut loc în anul 1946. În iulie 1948, Comitetul Executiv al U.N.E.S.C.O. a acordat U.I.S.-ului un statut consultativ. În anul 1952, cea dea a 7-a conferință generală a U.N.E.S.C.O. a aprobat o propunere care prevedea privarea U.I.S.-ului de acest statut. Cînd a fost pusă la vot această propunere, reprezentanții Indiei, Indoneziei, Iugoslaviei și Franței s-au abținut de la vot.

În continuare, în memoriu se spune că U.I.S. este singura organizație internațională a studenților care reprezintă pe studenții din întreaga lume, indiferent de convingerile lor politice. În scopul adoptării unui program mai larg al U.N.E.S.C.O. și pentru aplicarea lui cu succes în rîndurile studenților este necesar ca organizațiile membre ale U.I.S. să participe la elaborarea și traducerea în viață a acestui program. Acest lucru ar putea fi realizat dacă U.I.S. ar intra în rîndul organizațiilor afiliate la U.N.E.S.C.O.

Acțiuni antidemocratice ale guvernului irakian

BAGDAD 24 (Agerpres). — Guvernul reacționar irakian întreprinde noi acțiuni care au drept scop înăbușirea mișcării democrate din țară.

Potrivit știrilor transmise de agenția Reuter, guvernul Nuri el Said a dizolvat la 22 septembrie trei partide politice: partidul Umma (independent), partidul socialist și Frontul Unit Popular. Guvernul a dat de asemenea dispoziții pentru suspendarea pe timp de un an a organului partidului Umma „Al Istiqlal". În conformitate cu noua lege, studenților li se interzice să facă parte din vreun partid politic sau să desfășoare lupta pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai și de studiu.

Scurte știri

● La 23 septembrie a început în Uniunea Sovietică Festivalul filmelor indiene, organizat de Ministerul Culturii al U.R.S.S. Festivalul se desfășoară la Moscova, Leningrad, Stalingrad, precum și în toate capitalele republicilor unionale.

● Guvernul R. Cehoslovace a fixat pentru duminică 28 noiembrie 1954 alegerile pentru Adunarea Națională a R. Cehoslovace și pentru Consiliul Național Slovac.

● In urma invitației Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. la 24 septembrie a sosit la Moscova o delegație din Republica Populară Romînă alcătuită din țărani, specialiști din agricultură și oameni de știință. Oaspeții vor vizita Expoziția Agricolă Unională.

● După cum relatează agenția Reuter, in dimineața zilei de 22 septembrie au inceput în Germania occidentală mari manevre la care participă unități americane, engleze, belgiene, olandeze și canadiene. Manevrele se desfășoară în cadrul blocului nord-atlantic.

● Ziarele relatează că poliția din orașul Caserta (regiunea Campagna Italia) a interzis festivitățile în cinstea ziarului „Unita", deși Consiliul municipal aprobase organizarea lor.

● Agenția France Presse anunță că în urma rănilor provocate de experiența cu bomba cu hidrogen de pe insulele Bikini, unul din membrii echipajului vasului japonez „Fukuryu Maru" a murit la 22 septembrie într-un spital din Tokio.

● Ziarul „Al-Ahram" relatează despre noi dezastre provocate în Sudan de revărsarea fluviului Nil în urma unor ploi torențiale. La Kartum, 319 case au fost luate de apă. Mii de oameni au rămas fără adăpost.

In legătură cu campania anti-sovietică întreprinsă de unele ziare iraniene

TEHERAN 24 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a aflat la Teheran, la 22 septembrie a.c., A. I. Lavrentiev, ambasadorul U.R.S.S. în Iran, l-a vizitat pe A. Entezam, ministrul Afacerilor Externe al Iranului, și i-a făcut următoarea declarație:

„In legătură cu arestarea unor ofițeri din armata și poliția Iranului, în ultimele zile în presa iraniană au început să apară știri cu caracter provocator privitoare la așa-zise „legături secrete dintre cei arestați și Moscova" (ziarul „Ettelaat", ziarul „Keihan" și altele), știri calomnioase referitoare la atașatul militar sovietic, generalul Rodionov (ziarul „Keihan" din 15 septembrie), declarații calomnioase și dușmănoase ale unor deputați din Medjlis la adresa Uniunii Sovietice și, în sfîrșit adoptarea de către autoritățile iraniene a unei măsuri discriminatorii, cu nimic justificată, în ceea ce privește prezentarea filmelor sovietice în Iran.

Faptele arătate mai sus dovedesc că în Iran a început să se desfășoare o campanie dușmănoasă împotriva U.R.S.S., care are drept scop firește, să prejudicieze relațiile de bună vecinătate sovieto-iraniene în interesele altor țări.

Ambasada așteaptă ca Ministerul Afacerilor Externe al Iranului să ia măsurile cuvenite pentru încetarea campaniei dușmănoase împotriva U.R.S.S. și în special să ia măsuri pentru anularea dispoziției discriminatorii a autorităților iraniene în ceea ce privește prezentarea filmelor sovietice".

Ministrul Afacerilor Externe al Iranului ,dl. Entezam, a promis să aducă la cunoștința guvernului iranian declarația ambasadorului sovietic.

Lucrările Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 septembrie au început în Adunarea Generală a O.N.U. dezbaterile generale.

Primul a luat cuvîntul reprezentantul Canadei, Pearson.

NEW YORK 24 (Agerpres). — La 23 septembrie, Biroul Adunării Generale O.N.U. a recomandat includerea problemei Ciprului pe ordinea de zi a Adunării. Propunerea a fost primită cu nouă voturi, trei voturi contra și trei abțineri.

R. P. Bulgaria cere din nou admiterea in O. N. U.

SOFIA 24 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite: Guvernul Republicii Populare Bulgaria a adresat Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite următorul apel:

Guvernul bulgar, în dorința de a contribui la cauza colaborării internaționale și ințelegerii reciproce, înnoiește cererea sa ca Republica Populară Bulgaria să fie admisă in Organizația Națiunilor Unite.

Îndeplinind voința poporului său, guvernul bulgar sprijină din toate puterile orice măsură îndreptată spre slăbirea încordării internaționale și menținerea păcii in întreaga lume. În politica sa, el este călăuzit de principiul că toate problemele internaționale litigioase pot fi rezolvate pe cale pașnică, prin tratative.

Guvernul Republicii Populare Bulgaria a declarat în repetate rînduri și declară și în prezent că acceptă fără nici o rezervă obligațiile care decurg din Carta Organizației Națiunilor Unite și are toate însușirile cerute de articolul 4 din Carta O.N.U. Bulgaria este un stat iubitor de pace. Ea are tot dreptul de a ocupa locul ce i se cuvine la O.N.U., care, potrivit voinței fondatorilor ei, trebuie să fie o asociație universală de state libere și suverane unite, indiferent de orînduirea lor socială și de deosebiri ideologice — pentru a atinge scopurile înscrise în Carta acestei organizații.

Guvernul bulgar are toate temeiurile să se aștepte ca cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. să pună capăt nedreptății evidente față de poporul bulgar și să hotărască admiterea Republicii Populare Bulgaria în Organizația Națiunilor Unite.

Intețirea prigoanei fasciste în Germania occidentală

BERLIN 24 (Agerpres). — În ultimul timp, autoritățile de la Bonn intensifică represiunile împotriva forțelor iubitoare de pace, căutînd să îngreuieze prin acte de teroare lupta acestora împotriva politicii de militarizare și scindare a Germaniei. Cercurile reacționare vest-germane își îndreaptă lovitura principală împotriva Partidului Comunist din Germania, încercînd să lipsească de conducere forțele democratice din Germania occidentală. Guvernul Adenauer a aruncat în închisoare o serie de fruntași ai partidului comunist — F. Rische, J. Angenforth, K. Zencke și J. Ledvohn, membri ai conducerii partidului. A fost emis un mandat de arestare împotriva lui Max Reimann, conducătorul partidului comunist. Potrivit relatărilor presei germane, recent a fost arestat la Remscheid, G. Gampfer, membru al conducerii partidului comunist, eliberat doar cu cîteva luni înainte din detențiune „preventivă" care a durat 14 luni.

Autoritățile vest-germane, care au interzis în mod ilegal organizația progresistă de tineret — Uniunea Tineretului Liber German din Germania occidentală, urmăresc cu înverșunare pe tinerii și tinerele care au rămas credincioși acestei organizații. La 22 septembrie, tribunalul din Lunenburg a condamnat la închisoare pe termen de un an și o săptămînă pe tînărul patriot Arno Appen, pentru faptul că în vara anului 1953 a luat parte la organizarea taberelor de odihnă pentru tineret. La Düsseldorf, poliția a făcut zilele trecute o descindere la sediul Biroului organizației progresiste „Mișcarea pentru autodeterminare și pace". Polițiștii au făcut o percheziție și au confiscat diferite documente. După cum anunță agenția A.D.N., procesul provocator pregătit de guvernul Adenauer cu scopul de a interzice Partidul Comunist din Germania a fost fixat pentru 23 noiembrie.

Ce se ascunde sub „ajutorul" S. U. A. pentru Li Sîn Man

PEKIN 24 (Agerpres). — China Nouă transmite: Programul pentru acordarea unui „ajutor" militar lui Li Sîn Man pe exercițiul bugetar 1955, în sumă de 700 milioane dolari, pe care președintele Eisenhower l-a aprobat la 21 septembrie, este o nouă acțiune care urmărește să extindă armata marionetă lisinmanistă, să pună în primejdie armistițiul din Coreea și să intensifice înrobirea Coreii de sud.

Prezentînd acest program pentru acordarea de „ajutor", Harold Stassen, directorul administrației pentru operațiuni în străinătate, a declarat că „extinderea ajutorului militar american acordat lui Li Sîn Man" trebuie pusă în legătură cu noua regrupare a forțelor militare americane". El a adăugat că noul program al S.U.A. are drept scop „să dea Republicii Coreea posibilitatea de a menține pe picior de război" o armată puternică, să formeze unități de rezervă și să înceapă instruirea piloților pentru avioanele cu reacție.

S.U.A. condiționează „ajutorul" pentru Li Sîn Man de „colaborarea deplină" a guvernului sud-coreean la politica americană agresivă în Extremul Orient.

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă:

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești nr. 39 (307)

Cuprinde:

Articol de fond: Un mare eveniment istoric în viața poporului chinez.

* * * Constituția Republicii Populare Chineze.

LIU ȘAO-ȚI: Despre proiectul de Constituție a Republicii Populare Chineze. Raport prezentat în cadrul primei sesiuni a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină a primei legislaturi.

M. MITIN: O dată istorică memorabilă. (Cu prilejul celei de a 90-a aniversări a întemeierii Internaționalei I).

Informații

De vînzare la toate librăriile, chioșcurile și debitele O.C.L.

Prețul 40 bani

Lucrările Conferinței mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol

Ședința din după amiaza zilei de joi a Conferinței mondiale a muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol a fost prezidată de Cijan Hao-jan (R. P. Chineză).

In continuarea discuțiilor la raportul prezentat de Bianchi Lima în prima zi a Conferinței, a luat cuvîntul Maximilian Garcia (Venezuela).

A luat apoi cuvîntul Alexandru Vernescu (R.P.R.) care a vorbit despre dezvoltarea industriilor petroliferă și chimică din țara noastră, despre creșterea neconteniță a nivelului de trai al oamenilor muncii.

În cuvîntul său, Nikolai Kovalev, conducătorul delegației U.R.S.S. a scos în relief activitatea desfășurată de sindicatul industriei chimice din Uniunea Sovietică.

Georges Vanhaute (Franța) a prezentat apoi coraportul intitulat: „Despre problemele protecției muncii, igienei și securității în industriile chimică, similare și petrol".

Ședința de vineri dimineață a fost prezidată de Ashraf Kamel (Kuweit).

A luat cuvîntul Johanes Vlietman (Olanda) care a vorbit despre condițiile grele în care lucrează muncitorii din industria chimică și din rafinăriile de petrol din țara sa. La sfîrșitul cuvîntării el a înmînat, în aplauzele participanților, un fanion delegatului indonezian.

Cijan Hao-jan (R.P. Chineză) a salutat Conferința în numele celor 350.000 de membri ai Uniunii muncitorilor din industriile chimică, similare și petrol din R.P. Chineză.

Cu aceasta, dezbaterile din dimineața zilei de vineri au luat sfîrșit.

Conferința își continuă lucrările.

(Agerpres)

Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare la Bacău

Vineri dimineață Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare a sosit în orașul Bacău.

Un mare număr de oameni ai muncii din localitate au făcut oaspeților o caldă primire. La cuvîntarea de bun sosit rostită de președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular regional Bacău, Ilie Moise, a răspuns generalul Cen I, conducătorul Ansamblului.

In cursul zilei, membri ai Ansamblului, în frunte cu generalul Cen I, au vizitat Fabrica de postav Buhuși din regiune.

După amiază, pe stadionul libertății din Bacău, peste 10.000 de spectatori au aplaudat îndelung cîntecele și dansurile populare interpretate cu măiestrie de Ansamblul de cîntece și dansuri al Armatei Populare Chineze de Eliberare.

(Agerpres)

SPORT

Azi încep campionatele internaționale de atletism ale R. P. R.

Din cauza timpului nefavorabil, deschiderea campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R., care urma să aibe loc vineri, a fost amînată pentru azi 25 septembrie cu începere de la ora 15.

Întrecerile vor avea loc pe stadionul Republicii și se vor desfășura după următorul program:

Ora 15,00: Festivitatea de deschidere; ora 15.30: 400 m. garduri (serii), greutate femei; ora 15,45: 100 m. plat bărbați (serii); ora 16,00: 100 m. plat femei (serii); ora 16,15: 10 km. marș; ora 16,30: suliță bărbați, înălțime bărbați; ora 17,10: 100 m. plat bărbați (semifinale); ora 17,20: 100 m. plat femei (semifinale); ora 17,30: 400 m. garduri (finala); ora 17,35: 800 m. plat bărbați (serii); ora 17,45: 5000 m. plat. În cursul dimineții de astăzi vor avea loc primele calificări.

Turneul final al Olimpiadei de șah

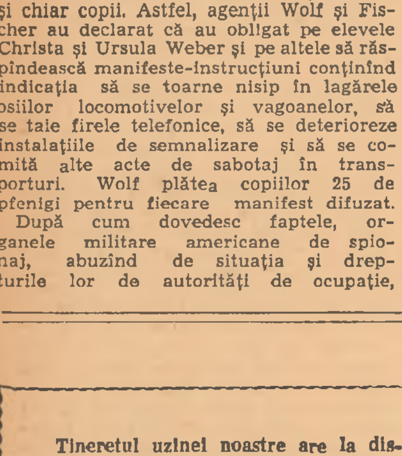
Turneul final al Olimpiadei de șah a continuat cu disputarea întîlnirilor din penultima rundă. Echipa Uniunii Sovietice a obținut o nouă victorie, învingînd echipa R. Cehoslovace cu scorul de 2 1/2 —1 1/2 (Smîslov-Pachmann 1/2—1/2; Bronștein-Filip 1/2—1/2; Keres-Sajtar 1—0; Gheller-Finchtl 1/2—1/2. Echipa U.R.S.S. poate fi socotită acum campioană mondială deoarece rezultatele din ultima rundă nu mai pot influența asupra primului loc. In schimb, lupta pentru locul doi rămîne deschisă între echipele Argentinei și Jugoslaviei care au același număr de puncte și vor juca în ultima rundă cu Germania occidentală și respectiv R. Cehoslovacă.

Inaintea ultimei runde, primele locuri ale clasamentului se prezintă astfel: 1. U.R.S.S. 30 1/2 puncte; 2—3, Jugoslavia, Argentina 24 1/2 puncte.

(Agerpres)

ZI DE ODIHNĂ

Tineretul uzinei noastre are la dispoziție cele mai felurite distracții vesele și atrăgătoare pentru a-și petrece timpul liber. Nu de mult, de pildă, într-una din zilele libere, am hotărît să facem o plimbare colectivă în parcul „Iheman" de la marginea orașului. Era

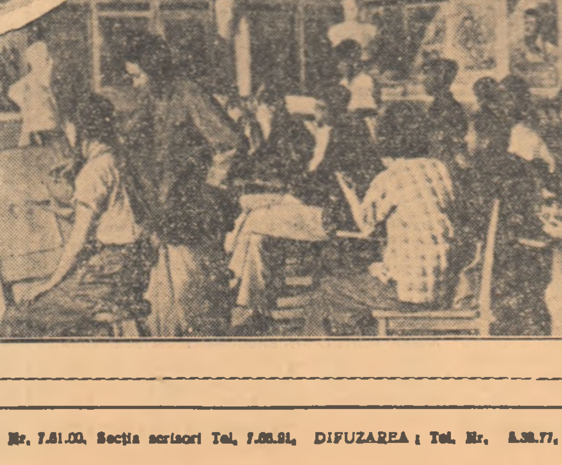

cald și soare. Aceasta ne-a făcut cu atît mai mult mai bine dispuși și mai veseli. Tot parcursul am cîntat și am rîs plini de voie bună. Sosind în parc, în primul rînd ne-am plimbat cu barca. Ne-am împărțit pe grupe, am luat trei bărci și am plecat pe lac. În barcă cu mine s-au nimerit muncitorul Lui Iu-tin de la atelierul de montaj, fierarul Liu Si-lin, socotitorul Ciao Tiu-fen și secretarul secției montaj, Sui Bao-min. Nimeni nu știa să vîslească, astfel că barca nu ne asculta; tot timpul eram amenințați cu răsturnarea. Cineva din grupul nostru a observat atunci în glumă: „Găsim noi în uzină mijloace pentru a îmbunătăți producția și tehnica. Hai să căutăm și aici un mijloc ca să obligăm barca să ne asculte". Tuturor le-au plăcut aceste cuvinte și am început să studiem cu atenție greșelile noastre în materie de vîslit... După 2 ore, cînd am acostat la mal fiecare din noi era un adevărat canotor încercat. La 12 ne-am așezat la umbra unor copaci umbroși pe malul lacului pentru a lua dejunul. Fiecare și-a scos hrana rece luată de acasă. Baia și plimbarea pe lac, aerul proaspăt și-au spus cuvîntul.

După prînz am plecat în altă parte a parcului. Aici, într-o poiană largă, la poalele muntelui, am văzut foarte mulți vizitatori; unii dansau, alții cîntau, alții jucau diferite jocuri. Pe noi ne-a interesat îndeosebi să admirăm de sus, de pe munte, priveliștile din împrejurimi. De aceea am urcat pe vîrful muntelui. Cînd am ajuns sus, în fața noastră s-a deschis aspectul minunat al marelui parc. Atenția tuturor a fost atrasă de corturile albe răspîndite departe, dincolo de zidul parcului deasupra cărora fluturau steaguri roșii. Aceasta era tabăra de vară a elevilor din școlile medii din Pekin. După ce am admirat priveliștile încîntătoare ale munților și ale colinelor din jur, luciul de argint al lacului, am coborît de pe munte și am participat la dansuri și jocuri laolaltă cu alte sute și sute de tineri vizitatori. După aproape 5 ore, cînd soarele aluneca deja spre apus, obosiți dar mulțumiți de plimbare ne-am întors acasă.

CIAN NIN-LIN

muncitor la uzina de construcții de mașini agricole din China de nord

★

Pe valuri, barca plutește ușor... (fotografia 1).

Dar nici mersul pe jos nu e mai puțin plăcut (fotografia 2).

Călătoria mărește însă pofta de mîncare... Iată-i pe tinerii noștri luînd o gustare pe malul lacului (fotografia 3).

Puțin mai tîrziu, cei mai talentați își încearcă penelul în cercul de pictură al amatorilor de la Palatul culturii (fotografia 4).

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secția scrisori Tel. 7.20.81. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii